

A black and white photograph of a person with dramatic makeup, including heavy eye makeup and a white highlight on the forehead. They are wearing a wide, textured bracelet on their right wrist, a matching choker, and large pearl earrings. They are wearing a fringed, open-front garment. The person is leaning against a textured wall with their right hand resting on their head. The lighting is dramatic, with strong highlights and shadows.

**VOID
ZINE
#16**

Mart-Nisan 2017

İYİ HABER: HENÜZ ÖLMEDİNİZ!

KÖTÜ HABER: VOID #16 ELİNİZDE!

TRT HABER: KONUŞMASI SÜREKLİ TEZAHÜRATLARLA KESİLEN BAŞBAKAN
YERLİ VE MİLLİ BİR FANZİN PROJESİNİ HAYATA GEÇİRECEKLERİNİ AÇIKLADI

<< VOID ZINE #16 >>

Miron Zownir, Bay Perşembe, Ceren Oykut, Sonat Yurtçu, Volkan Yalçın,
Erdal Erdem, Eren Karatepe, Hırsız, İthaf, Müslüm Çizmeci,
Eren Okur, Suhan Lalettayın, Ekin Metin Sozüpek, Çağatay Vural,
Meltem Canaslan, Efe Elmastaş, Göktuğ Öncü, Ayberk Bayraktaroğlu,
A.Emre Cengiz, Ekin Deniz Kaya, Merve Vural.

Georges Perec

William Burroughs JR.

LORN

Robert Montgomery

voidfanzine@gmail.com

<http://void-zine.tumblr.com>

<http://facebook.com/voidzine>

<http://twitter.com/voidzine>

(BoşaldımAğladım) gülümse *meni* mi ettim? İhmal
ön em *semene* mani miydi kara ensem? Tokat
yiyen bensem hoşlandım diyen kirli ağız? Kim
yarınlar data rih sah nesinden silinen. Atlar
yarıda bıraktı salaş neyi savunuyorsalar milis. lerim di
lerim ki ümitlerini yansız bıraksın savaş cep. Heyi savunuyor-
salar gazını bomba ve cepte dilimiyaralar patlama. Hey!
Data silindi. Detaylar kalpte.

ÇEK PİMİ

kapta tokat sesi daha bir
farklı çınıyor patlamayla-kopmakta-olan-kulakta & dipsiz
kuyuda ipsiz Yavaşiddetten
korkma yavanlığına düşersen *ora ova*
değil koşa-rak-çık amazzsın ama batançırpınması tadında
bir buharlaşma vedada belli1 aşama(z)sın en azından akş
ama kadar. Ölüm gelir. Ölüm gelir. ama kader
gül gibidir. gülün semeni ya ye şerirse yem ye
şil topraktan PARDON! ovadan, sen ölürken üstelik
ve bunlar olurken ve bunlar olukken senden oluk
oluk kan kendi kendine akmakta olup
kırmızı gülüşüne değil dikenine kanan gülün benim
Bir arkadaşım ayna! Ona baktığımda şırmarmak
üzereyken hizaya geldiğim türden bir *kemirgen*.
ememediğim memeden bana ne?
manileşen şiirin mayıştırmamasından milis
lerimi. Milislerim benim. Savaşerlerim
Silahşörlerim savaşanlarım beni savaştananlayanlarım
Sevişten tendenanlayan tavşanların orga
zmla lazım gelen sınırları aşıp barışı sağladığım anlarım benim
Altın değerim. Deler yeri
Ve petrole erişirler dalavereye kokuları gerek sinmeden hem
Dolar geliri
Köle edip kanladığım
Vahşi gelinim ben-
im.

i'm.

(that's it) thanks

Ben Sizin Hem Öğretmeniniz, Hem de Arkadaşınızım

T.C DİYARBAKIR MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

KÖPRÜBAŞI İLKÖĞRETİM OKULU

2037/2038 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI

8 /C ŞUBESİ TÜRKÇE DERSİ (BİRİNCİ KISA SINAV)

Yoğun bir tempoyla geçen bir yılın sonra gelen uzunca bir tatilin sonuna gelmiş bulunmaktayız. Tatilinizi nasıl geçirdiğiniz hakkında bir kompozisyon yazınız (100 puan)

Öğretmenim.

Bu yaz tatili bana gerçekten çok uzun sürmüş gibi geldi. Aslında okulu bırakmıştım biliyor muydunuz? Başıma gelen ne varsa hepsi abim yüzündendi.

Yılanla aynı kanı taşıyorum hocam. Abimi bir görseniz, o kapçuk ağzından çıkan sesi duysanız, hemencecik nasıl bir canbaz olduğunu anlayabilirsiniz. Abim ne zaman annemlerin yüzünü kızartacak bir şeyler yapsa, onları elaleme karşı küçük düşürse, anacağım böyle bir iblisi dünyaya getirdiği için ilk önce kendine kızar, sonra kendi öz evladına ayıp küfürlerle süslenmiş bedduları haykırır... Elbette abim bunu sonuna kadar hakediyor.

Büyükler neden hep şerefsizliğe meyilli oluyor hocam?

Abimin gözünde, para getirmesi gereken bir makineyim. Okula devam etmemin koca bir saçmalık olduğunu düşünüyordu. İnternette derslere devam ederek de bir diploma alabilmişim. Zaten alacağım bu diploma da hiç bir boka yaramazmış, zaman kayıymış, bizler bu barut kokan devletin üvey evlatlarıymışız, bu dünyada façamızı düzeltecek hiç bir diploma yokmuş, hedeflere kestirme yoldan gitmek elzemmiş... Dediklerinin büyük bir kısmını anlamıyordum ama ağzından çıkan şu tekerleme lafı çok seviyordum: "İşi bilicen, işe gitmicen, sorarlarsa işten geliyom dicesen!"

Abim tam anlamıyla deli mâniağın teki hocam. Hasta. Yemin ederim doktordan raporu var. Keyif kaçırın aşağılık bir virüse benziyor. Daha geçen dönem bitmeden, allem etti kallem etti, babama günlerce dil döktü ve onu kandırdı: Artık ben koskocaman adam olmuşum, ekmeğini yediğim sofraya destek olmam gerekirmiş, o benim yaşımdayken iki boğaza bakacak kadar para getiriyormuş falan fıstık... Abim İstanbul'a çalışmaya giderken beni de zorla yanında götürdü hocam. Zengin villalarının havuzlarını temizleyecekmişiz. İş buymuş. Bir de öyle ballandıra ballandıra anlattı ki, her fırsatta çok fazla bahşış alacağımı söyleyerek babamı ikna etti.

Hatırlıyorum da, Haziran sonuydu sanırım, bizim evdeki son akşam yemeğinde, sırf ben seviyorum diye, babam internette piza söylemişti. Sevgilerini ve endişelerini belirli günlere sığdıran insanlardan tiksiniyorum hocam. Annemin gözleri doluydu, minik kuşu ilk defa yuvadan uzaklara uçacaktı. Minik kuşun morali yerle yeksan olmuştu. Çünkü abisinin - boyu kadar- valizini merdivenlerinden pat pat vura vura indirirken, annesinin ağlamasını ve "Ne yer ne içer bu oğlan oralarda?" serzenişleriyle babasını suçladığına şahit oluyordu. Minik kuş evinden ayrılmak istemiyordu. "Ağabeyi yanında olacak hanım, telaşlanmaya gerek yok" diyordu babası. Annesi hıçkırmaya devam ederken "Kuzum" diyordu. "Kınalı kuzumuzu kurda mı teslim edeceğiz?" Anneler hep haklı çıkıyor hocam, nedenini bilmiyorum. Belki karınlarında aylarca bebek taşıyabilen insanların geleceği görmek gibi başka süper güçleri de vardır.

Abimle aynı soyadı paylaştığım için çok şanssız bir insan olduğumun yıllardır farkındaydım. Şu dünyada beni aniden dehşete düşürecek ilk şey; gece vakti uykumuzdan uyandıran makineli tüfek sesleri ise, ikincisi de abimin suratı ve onun abuk sabuk fikirleridir. Abim tuzak kokuyor hocam. Sağolsun, bu sefer de beni şaşırtmadı. Şimdi, kendisi buralardan çok çok uzaklarda. Karadeniz dağlarında sürgünde. Mahkemede, yumuşak huylu Baş Kadı'nın insanına denk geldi de; iğne cezasını hapse dönüştüdü. Eğer ki iğne cezası alıp Mehdi ağbi gibi delirseydi, buna

birazcık üzüldüm. Kimseye söylemeyeceğime yemin etmişim ama sıra arkadaşım Huzeyfe'nin abisi Mehdi, iğne cezası almış ve kendine geldiğinde çıldırmış. Lütfen bunu benden duyduğunuzu söylemeyin hocam, yani şey, bilirsiniz, benden çıkmış gibi olmasın... İşlediği büyük bir suç yüzünden iğne cezası alan Mehdi abi, hareketsiz, antika bir küvetteki yeşil bir sıvı içerisinde kablolarla bir hafta boyunca bağlamışlar ve o göğsündeki kalın damara iğne yapmışlar. Ceza infaz memuru, iğneyi yapar yapmaz Mehdi ağbı 20 yıl yaşlanmış. Saçları beyazlamış, yüzü kırışmış. Hani siz bize hep dersiniz ya: "Zaman dünyanın en değerli varlığıdır" diye. Bir haftada yirmi yıl yaşlanan abisi bunu kaldıramamış, kafayı yemiş. Çıgıllıklar atmış. Vallahi ben Huzeyfe'nin yalancısıyım.

İstanbul'a adımımızı atar atmaz, abimle sinek dolu ve ahır kokulu bir pansiyona yerleştik. Her odada 12 kapsül vardı. Ve kapsüllerin içi, sanırım, aylardır hiç temizlenmemişti. Yağlı yatak kılıfları, ha bire gidip gelen elektrik ve ne dediğini anlayamadığım dört yabancı adam arasında kız arkadaşım (İsmi Avşin. Geçen sene bizim sınıftaydı, belki hatırlarsınız) vidoportta buluşmaya hazırlanıyordum. Avşin, kuzenin vidoportunu kullanıyordu. Kendisinin pahalı model vidoportunu babası olacak deyyus kırmıştı. Geceler boyu sanal gerçeklikte benimle buluşmasını, sözüm ona 'uygun görmeyen' babası, dallamalık boyutunda çıgırlar açarak Avşin'i çok fena hırpalamış-kızcağız devlet hastanesine kaldırılmış- ve nefretini dizginlenemeyen babası bir türlü hıncını alamamış, iki asgari ücret bedelindeki son model ithal vidoportu parça pincik etmişti. Galiba, ben büyüyünce Avşin'in babasını öldüreceğim hocam. Avşin'in babası ölmeli. Acı çekmeli. O günde sabaha kadar vidoportta Avşin'in gelmesini bekledim.. Gelmedi. Allaha dua ettim. Yine olmadı. Sonunda, tuhaf sesler çıkartarak horlayan abimin ceketinden sigara paketini alıp, hayatımdaki ilk sigarayı o gün içtim.

Neyse öğretmenim, o iğrenç kokulu pansiyondaki ikinci günümüzde, abim sabah vakti uykumun en güzel yerinde kapsülümün kapısını yumruklayarak beni uyandırdı. İşe gidiyoruz dedi. Fazlaca nezaketsiz ve gergindi. Kuzey ormanlarına doğru yola çıktık.

Abimin o bahsettiği havuz mavuz temizleme işi tırışkaymış... Yalan... Yok öyle bir şey... Hırsızlık yapmak için gelmişiz onca yolu... Akıllı evleri soyduk. İşimiz buymuş. Abimin çevirdiği dümenin andaval bir tahtasıymışım. Bir tane yeteneksiz bilgisayar korsanı ile tanışıp onunla iş koymaya başlamış. Planı da şuydu; bilmiyorum haberiniz var mı, akıllı evleri hekleme için evin içindeki anakarta on metre yaklaşmak yeterli oluyor- bu konuda abim beni eğitti. Ben, kâh su içme bahanesiyle, kâh 'kayboldum telefonunuzu kullanabilir miyim' yalanıyla, soyacağımız evin hanımına bir şekilde kendimi sempatik göstererek villalara sızıyordum. Yemek hazırlayıp önüme koyan teyzeler bile vardı- ki onların evini soyduğumuz için büyük bir utanç duyuyorum. Ev sisteminin beyni genellikle üst kattaki yatak odasında ya da salonda oluyordu. Abimin arkadaşı olan bilgisayarçı şişko adamın bana verdiği alet, evin anakartı yakınlarına gelince uyarı verip titreşiyordu. Ben de çaktırmadan elimi cebime atıp, aletin hazır hale getiriyordum. O esnada pansiyonda bilgisayar başında oturup operasyonu yöneten abim ve ortağı, cebimdeki alete bir program gönderiyor, ben bir şekilde evdeki insandan internet şifresini isteyip cebimdeki aletle evin beynine bağlanıyordum. Anlayacağınız, benim görevim, evin sisteminin heklenebilmesi için bir köprü oluşturmaktır.

Heklediğimiz evleri kamera sisteminden sürekli kontrol eden abim, ev sahiplerinin evden çıkmasını gözlüyor, bir telefon programıyla kapıyı açıyor, bir tıkla alarmı etkisiz hale getiriyor ve sanki kendi evlerine girer gibi bir rahatlıkla evi soyuyordu. Evin her köşesine her deliğine bakıp para edebilecek şeyleri topluyor, evden çıkarlarken de kamera kayıtlarını siliyordu.

Çok villaya girdik hocam, çok... Ben size şöyle diyeyim, bir ayda rahat on tane evi soymuşuzdur.

Hâliyle kısa süre sonra pansiyondan ayrılıp gökdelene taşındık yaz sıcağında vücudunu ferahlatan akıllı tişörtler pantollar ayakkapılar aldık, çok güzel yemekler yedik... Sonra ne mi oldu? Enselendik. Annemgile para gönderelim demiştik abime, "Gerek yok" demişti. Bence bu yüzden allah bizi cezalandırdı. Abimin salak arkadaşı, heklediğimiz son eve virüsü atarken IP'sini gizlemeyi unutmuş ve bu trajik dalgınlık abimin kısa süreli neşesini darmadağın edip bizi keder ve kâbusların ortasına bırakmıştı. Memuroidler gece yarısı baskınıyla üstümüze çöktü, yaka paça karakola götürüldük.

Beş gün kadar nezarete tutttular bizi. Üçümüzü ayrı ayrı hücrelere koydular. Canım çok sıkıldı. Bir kaç kere ağladım. Mahkemeye çıkmadan önceki son gün, arkadaşlarımla o hep konuştuğu otuzbir denilen şeyi yaptım. Önceden de bir kaç kere yapmışım ama o bahsettikleri beyaz sudan hiç gelmemişti. Ama gözümü kapatıp sizi ve memelerinizi çıplak olarak düşününce oldu, başardım.

Mahkemedeki yaşlı Baş Kadı ilk celsede beraat ettirdi beni. Dediklerine göre, ben işlediğim şeylerin suç olduğunu farkedemeyecek bir çocukmuşum. Abim için; hırsızlık, çete kurmak, nitelikli yağma, haneye tecavüz gibi dosyalar açıldı, yanında beni suça sürüklediği için ayrıyetten bir dosyayla daha yargılandı. Haber sitelerine bakma şansınız oldu mu? Kullandıkları bütün fotoğrafta yüzümü buğulamış ve gözlerime siyah şerit çekmişlerdi. Belki tanımışsınızdır diye söylüyorum. Gerçi siz, büyük ihtimal, Antalya Öğretmenevi'nde havuz sefası yapıyordunuz.

Abim, şimdi bulunduğu koğuştan-yasak olmasına rağmen- hologram mesajlar atıyor ve hapishanede çok büyük fırsatlarla tanıştığını çıkınca çok parası olacağından bahsedip duruyor.

Babam, abimin iğne cezasından yırtmasını kiraathanede övünerek anlıyor: "Şanslı hergele!" diyor "Hiç bana çekmemiş"

Annem, abimden- en az üç buçuk yıl- kurtulduğu için her gece üç buçuk rekat şükür namazı kılıyor.

Avşin'in babası okuldan kaydını sildirmiş. Bugün öğrendim.

Ben iç organlarıma kadar yorgunum hocam. İstemiyorum.

Yarın okula gelmeyeceğim. Ondan sonraki gün, ondan sonraki gün ve ondan sonraki gün de...

Karate öğrenmek istiyorum.

☆ Vellisi
ağır olmalı

35

Acil Rehberliğe görünme

Hogir TÜRK

Okul No: 32000DYZ743

Volkan Yalçın

ROBERT MONTGOMERY

1972 doğumlu İskoç şair, heykeltıraş ve enstalasyon sanatçısı. Kendisi kavramsal sanat geleneğini izlerken metinlerden şiirsel tını çıkartır ve acımadan gözümüze sokar. Aşağıda okuyacağınız şeyler(?), Montgomery'nin billboarda yerleştirdiği düzyazı-şiirleridir. / <http://www.robertmontgomery.org>

(çeviri: V?)

“Sonuç böyle oldu, çünkü böyle düşlemiştin. Çünkü tüm hayal edebildiklerin dergilerde gördüklerini. Her şeyi kazanmak, istediğin güce ve lükslerin hepsine sahip olmak, buna rağmen de iğrenmek işte böyle bir his. Ronald Reagan cazı / Los Angeles'ta milyon dolarlık bir ev / siktiğimin 50 beyaz solgun yıldızı, sevgilim, dünyanın bütün kanı ve tozu senin ellerinde.”

“Çok para etmeyen uzak topraklarda ahşap evler var ve ışık huzmeleri onlara nazikçe yollar açıyor, yıldızları kapatmadan. Ve gece vakti, 100 mil ötede, 100 anarşistin kara bayrakları açıldı. 10.000 mil boyunca sıralanan bayraklar ve katedralin önündeki bir sıra çadır geleceğimizi koruyacak. Akıl bilmeden önce bedeni öldüren cinsten bir hastalık hızlıca gelecek ve yavaşça yükselecek.”

“Çünkü bulduğun her şeye bir isim vermek zorundaydın. Kötü fikirler için logolar üretmek, iki yılda bir arabayı değiştirmek ve videokonferans görüşmeleri için erken kalkmak zorundaydın. Ve sonunda, zerre kadar mesafe katedemedin. Sadece bir gölge festivaliydi. Bu yüzden; gökyüzüne bakmayı tekrar öğrenmek zorunda kalacaksın, tekrardan yaşadığın yerde yetişmiş şeyleri yemeyi öğreneceksin ve bu yüzden ki yaptıklarına dokunmayı öğreneceksin.”

IT TURNED OUT THIS WAY COS YOU
DREAMED IT THIS WAY, COS ALL YOU COULD
DREAM IS WHAT YOU SAW IN MAGAZINES,
AND THIS IS HOW IT FEELS TO WIN, AND
HAVE EVERYTHING, ALL THE LUXURY AND
POWER YOU EVER WANTED AND STILL FEEL
DISGUSTED. RONALD REAGAN BLUES/ A
MILLION DOLLAR HOUSE IN L.A. /
50 FUCKING WHITE ANAEMIC STARS MY
DARLING AND ALL THE BLOOD AND DUST OF
THE WORLD ON YOUR HANDS

BECAUSE YOU HAD TO GIVE NAMES TO
EVERYTHING YOU FOUND, AND MAKE LOGOS
FOR BAD IDEAS, AND CHANGE YOUR CAR
EVERY TWO YEARS AND WAKE UP EARLY FOR
CONFERENCE CALLS, AND IT TURNED OUT TO
BE NO PROGRESS AT ALL /JUST A SHADOW
FESTIVAL/ BECAUSE OF THAT YOU WILL HAVE
TO LEARN TO LOOK AT THE SKY AGAIN, YOU
WILL HAVE TO LEARN TO EAT FOOD THAT
GROWS WHERE YOU LIVE AGAIN, YOU WILL
HAVE TO LEARN TO TOUCH WHAT YOU MAKE

THERE ARE WOODEN HOUSES ON LAND IN FAR-
AWAY PLACES THAT DON'T COST MUCH MONEY,
AND STRINGS OF LIGHTS THAT MAKE PATHS TO
THEM GENTLY, AND YOU DON'T TURN OFF THE
STARS, AND 100 BLACK FLAGS OF ANARCHISTS
HELD UP AT NIGHT 100 MILES APART/ 10,000
MILES OF FLAGS AND A ROW OF TENTS IN
FRONT OF THE CATHEDRAL GUARD OUR FUTURE.
THERE WILL BE A QUICK SICKNESS, THE KIND
THAT KILLS THE BODY BEFORE THE MIND KNOWS
THEN THERE WILL BE A SLOW RISING

sesini al yanına, sırt çantan kolları arasında yokuşların
kovalıyor ardından acil çıkış kapısına varana kader
düşlerin rahminde doğurduğun ölü bebek
pazar postası, salı pazarı, mutlaka vardır rüzgarın sana kanan
çıkmaçları.

şehrin en işlek caddesinden çıkıyorken kuzeye

belki de doğudur, doğrusu değişir mevsimine göre,

rakım yükseliyorsa gidiş yönünde, mahlenin üstkütbudur ayak varlığın

o karşı kaldırımdan iniyordu yokuşu, suretini betimlemek hakkı

gece boyu inanılıp sabahına unutulmuş cümlede saklı

iki karga teğet geçiyordu rayları

rüzgar ilk duyulmadık ritmi duruyordu o an

iki komşu esnaf, dükkanları önünde aynı anda unutmuştu anahtarlarını,
onların açılmayan kepenklerinde hiç bilinmedik ilhan berk dizeleri yazılı

akla öyle çakılmış ki ses varamamış dile,

siren sesleri, tren esi ve onlarca ren geyiği leşi sokak aralarında alışılan telaş
alışıldıkça yoklaşan tortu

kuzey istikametinde, belki battığı yere gitmekteyken güneşin

mutlak' az yukarda dağ, kala kayıp katmanına evrenin,

bir adım sonrası basınç sağırı kulağın, işte ora

birkaç saniyelik göz görelikte, onunla tanıştım.

o, çatlağı suyun, dengenin kâlbî, bilinci kirin, olanın gönyesi
izimdeki ölümün terbiyecisi, kemiği terin, gabyanın gölgesi
o, şafağı açlığın,

benliğin ifşası,

yolun güftesi

eniği ferin, irinin sırrı, idimdeki örgünün bileyicisi

yeltenirken. anlamaya ondan sonsuz anlam çıkaran sonsuz insan ki

Anlam girdabı üreticileri tutkulu yaralarla beslenirler

beniyiciler, homoprospektüsler ve fonetik siper kazıcıları

-kadar avcıları, keder saymanları veya sıkıntı azizleri

bana çok şey öğrettiler: hiçbirini hatırla-yamıyorum

en kuzeyde, bir adım atsan güney, doğrusu değişir mevziinde

kirliyim, açım, ovuşturumuyorum buz kesen ellerimi

komasındayım sesin, name gömmüyorum

gözlerim açık dinliyorum,

çatlağındaki sisi,

vagondaki eşiği,

onu.

Müslüm Çizmeci

KONFETİNİN MUCİZESİ

Vukuat

Bilindiği kadarıyla

Üç yıl önce-oldu bir yılbaşı gecesi, Palaska'dan Postal'a, oradan da vakitlice Kama'ya; gemilere yanaşmak için yola çıkan damızlık tırlar- kuru kafaları hatırlı tütsü, harlı kalorifer sığağından kar suyuna erimiş şoförleri, limana giriş yapmak için sırada bekletildikleri dört şeritli çevre yolunda cenab tarafından gelişi güzel durduruluyorlar.

Kime adres soracaksınız soğuktan eline yapışmış uzun namlulu demirini ikinci sağa doğrultacak genel kanı, Kama; kuzey ucun bütün sahil şeridini kaplayan liman kentinde gerçekleşiyor vaka, gece karanlığında eyaletini, aklınıza gelebilecek bütün dünya aldım verdimleri anketlerinde zirveye taşıyor liman. Yirmi dört saatin her çeyreğinde yüzlerce gemi kuzey sularına bırakılıyor. Gel zaman yorganların döşeklerin ortaya saçıldığı mübadele şehirlerinden birinde, eğreti bir popülasyon hazır kurulu bir şehri içeriden yavaş yavaş kemirerek içinde oturuyor. Soğuk iliklerine işliyor ticaretten anlarlarken, açık arttırmada el kaldırıyor, kaş-göz yapıyor, kürek mahkûmiyetinde bir derisi bir kemiği forsaların.

Sıfırın altında -8 derecede iki koca saat geçiyor aradan, kaloriferi çalışmayan tırların içerisinde titreyen şoförlerin hiçbir şeyden henüz haberi yok gibi. Limandaki kargo gemileri bekletiliyor. Her şey başlangıçta, yeşil kıyafetli liman gümrüğünün erken yılbaşı ikramiyesi, rutin avanta kontrolü gibi görünüyor uzaktan, harıl harıl ruhsatların arasına 100'er dirhem sıkıştırıyorlar hazırda, peygamber gülü.

Bütün şoförler tırlarından indirilip ellerini soğuk demir tır saclarına yapıştırılma emrini aldığı anda, ne menem bir olayın içerisine düştüklerini anlıyorlar.

Tırların ardı sıra uzamaya başlayan korna klakson sesinin bütün tonları, Kama; balina gemi kornalarıdır, bütün yol patates kızartması ve mazottur- kokmaya başlıyor. Gece yarısı limanın üzerine inen pomatı şehrin. Gökyüzünde sisin arasında peş peşe iki sikorsky tipi helikopter rüzgar yapıyor, gecikmeli de olsa x e basılıp hücum botları oynanıyor- kıydan. Kıyı boyunca zehir yükü lacivert Kuzey Denizi köpürüp kayalara vuruyor. Gaipen bir ihbar sonucu, helikopter sesli, hava destekli bir operasyon- hükümetin eski dostu Muaz Elnazik'e ait uluslararası nakliye firmasının bütün tırlarına bir gecede arama emri çıkarılıyor.

Terör ve kaçakçılıkla mücadele kapsamında nakliye şirketine baskın verilerek, ana bilgisayarlarından şirkete ait bütün tırların motoru derhal durduruluyor.

Devran, iki eli birden tıra dayalı vaziyette, kafasını arkaya çeviriyor, "Memur Bey ne oluyor? Evlat noluyor? Hey! Hey bastırmasana oğ.."

"Başını önüne ey! Herkes yere baksın!"

Demirler temirlere vuruyordu. Bağırsakları dışarı dökülen üç tır ve şoförleri dışında her şey kaldığı yerden devam ettiği sıra, konteynerlerden yapılmış karakolun izbe bir odasında Devran'ın ayakları yeni yeni ısınıyor. Sorgu masasında boynunu içine çekmiş kale savunmasını yapmaya hazırlanıyor, komiser konuşmasına müsaade etmiyor.

"Bunları... bunlar.. 2002 Hırsızlık, 2006 nitelikli dolandırıcılık, uyuşturucu bulundurma – bundan tam on dört tane var- 2010 2011 2013 2018. Karına ve kızına üç senedir yüz metreden fazla yaklaşamıyorsun. Bütün bunlar senin dosyaların, bak alt alta sıralamışlar hepsini." On metre karelik odada bir tam tur attıktan sonra komiser, elinde Devran'ın çipli kafa kâğıdının takılı olduğu tableti burnuna sokuyor. "O bahsettiğin direksiyonu hangi aralıkta salladın bilmiyorum. Bir de üstüne bu olay kalıyor üstüne. Daha nerelere ne götürmüşsün, kime bir toplu iğne vermişsin hepsine bakamaz. Uğraşırız- para alıyoruz bunun için. Paşalar gibi tertemiz olur çıkarsın burdan.

"Allah yukarda komiserim, iki gözüm ön.. Kelle koltukta ellime geldim ben, bak yalanım yok, ben o işleri bırakalı çok oldu, hem şerefim hem namusum üzerine haberim yoktu, sandıklardaki mühürleri siz de gördünüz, bana verilen belgelerde dost temizlikçi robotları taşıdığım yazıyor. Muaz'ı bulun amirim, patronu, ben garibanın tekiyim.

"Sen mi garibansın? Siktir! Sizin bu adamın yanında çalışıyor olmanız dahi sizi suçlu yapar, tırların hepsinden farklı bi bityeniği çıktı. Diğer ikisinden silah çıktı. Kime hizmet ediyorsun sen iyi biliyorsun aslında. Bu kadar sabıkayla boş adamı işe almazlar bunlar."

"Bi tanıdığı araya sokup girdim komserim- beş yıl oldu. -yanlış anlamayın vali çok iyi arkadaşımıdır benim- Beş yıldır devletimizle başım derde girmede, bu saatten sonra da alnımın teriyle para biriktirip kızımı yanıma almaktan başka gailim yok amirim. Vallahi billahi ben anlamam o işlerden, o teneke zimbirtıları kullanmayı bile beceremem. Doğruya doğru, bi kere amirim, yaptım ben de, arkadaşların zoruyla, o da yasak değildi o zaman, herkes yapıyordu, boşalamadım bile."

Bakılınca o yıldan daha, modernizmin vaat ettiği modern mucizeler bir türlü gerçekleşmiyor ne yazık, bozuk dijital sifon, bela noel babayı maket bıçağıyla bıçaklayacak kadar, sonraki iki yılda da onarılamıyor, dokunmatik ultra duyarlı zarafet betona çarpıyor, camı çatlıyor sadece. Nereden bakılırsa çam ağaçları fişlere takılıyor yine, kim milyoner olmak isterlerden bir tanesinde daha tarih profesörü izleyenleri şaşkına çeviriyor, kusurlu hafıza değiş tarih, geçen kış bu zamanlar, yine ağaçların içerisinde cin olduğuna inanılıyor, bu yıl kesilerek çıkartılıyor cinler, en zayıf noktalarına dualar üflenerek; b'sex robotları sahiplerinden tek tek geri alınıyor, robotlarını alıp köşe bucak kaçanlar var, duygusal bağını bodrumunda gizleyenler, insan farikası kutlamaya değer yeni bir yılın alameti daha, geçtiğimiz yüzyıl, muhteşemdi. Her yıl farklı figüranlarla oynan eski bir halk oyunu bu*. Türün devamı, türün istikrarı için yeni bir yıl daha. Yılın ilk saatleri- en çok sevdiğiniz sahne geliyor ve en çok ona gülünüyor şimdi.

"Arama hakkımı kimde kullanacağımı sordu genç olanı sonra, valiye arayacağım dediğimde akılları gitti. Nereden tanıyosun falan? Bu Vali de benim koruyup kolladığım, ilkokul arkadaşım. Yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmezdi. Ta o zamandan sebat etti, okudu oğlan, anlamadık biz o zaman. Bi daha da dünyaya gelsem diyorum ben de, başkan olmak için okurdum, biliyo musunuz?"

Bugün, olaydan üç yıl sonra, şehrin parmakla gösterilen özel yerleri, yılbaşına özel süslenmiş Kuledibi'nde, dedesinden kalan sigara dumanıyla dolu on birinci çatı katında, kerestelerin arasında yüksekte korkmayan böceklerle beraber, gece on ikiyi bir saat geçmişken, ağzında limon suyuna batırılmış havuçları çiğneyip, biraz süsleyerek, ulusal ve uluslararası düzenlemelere uygun bir şekilde meze ettiği hikâyesi Devran'ın.

Selim otuz üçüncü kez, Cevat on dördüncüye dinliyor. Gece barda tanışıp Devran'ın ısrarıyla beraberlerinde eve getirdikleri Nurten ve Nermin ilk defa nail oluyorlardı bu şerefe.

"Koluma girip kelle koltukta diğer ikisinden ayrı bir odaya götürdüler beni. Adam mı mezeliyosunuz lan diyorum içimden. İki tane yeni yetme lavuk komiser, akılları sıra ayaküstü beni tezgâha getirecekler. Dangalak herifler ya. Beni ayaktakımından bi şoför sandılar." Sigara hırıltısı boğazında, ağzından çıkan bütün kelimelerin başına belirli belirsiz bir h harfi koyuyor. "Dişlerim böyle, dökülecek gibi nasıl sıkıyorum sinirden. Kaç gün yol yapmışım, uyumamışım zaten, stres bir yandan. Siyah beyaz fotoğraflar gösterdiler, bunu tanıyor musun, şunu tanıyor musun falan gibilerinden. Önce inanmadılar- Sabah olur olmaz Valiyi aradım, sekreteri çıktı, sağolsun ilgilendi sağı solu aradı, öyle saldı. Operasyonu örtbas ettiler, kimse duymadı. Tırın arkasındaki bütün b'sexlere el koydular, gümrük memurları, özel kuvvetler bilabedel bayram ettiler o gece köftehorlar. Artık hangisi hangisinin evindedir bilinmez."

"Hahaberlere dadaahi çıkmamıştı abi. Aaaavukat mavukat yok mu zizindana atacaklar lan beni dididiye beni de aramıştın önce hahaatta. Sonra çıkıp geldin kkkendi kendine."

Selim'in sesi duyuluyor. Ağzından çıkacak cümleyi içerisinde iki defa tekrarlamasına rağmen yine de kekeliyor. Kadınların yanında heyecanı, bacaklarını iki yana açıp kapatıp kemiklerini birbirine değdiriyor.

Selim ile ilgili diğer detaylar şöyle; Yirmi dokuz yaşında, boynunun üzerinde baş yerine solucan taşıyan, sarı teninin üzerinde iki oyuk, çıyan mavisi gözleri felfecir okuyan bir cambaz, kartal gagası gibi öne kıvrık burnu, başındaki her şey sivriltilip keskin uçlar verilmiş gibi; kulakları, burnu, çenesi. Daha çocuk yaşı, sekiz sene önce, Devran'ın Postal T tipinden ranza arkadaşı, kademsiz. Hapishanede Almanya'dan geldiği duyuluyor beri Nazi Selim.

Pencereden kulenin üzerindeki saatin kılıç şeklinde tasarlanmış yelkovan ve akrebi; Roma rakamlarının üzerinde- 04:30'u kesiyor. Cevat evin içerisinde volta atıp, dans ediyor. Devran bir eli Nurten'in omzunda Selim'i yanıtlıyor.

"Evet, hatırlıyorum kerkenezler, bir boka yaramamıştınız, sabaha kadar kelle koltukta karakolda bekletmişlerdi beni. O sene borumbok bi seneydi her şeyiyle zaten. Yaradanın takdiri işte. Her bok o sene geldi başıma. Nakliye şirketi kapandı, Boss kayıplara karıştı, paramızı alamadık. Babam öldü, kanser oldum. Derdim tükenmez- Doldurun bre eşkâli bozuk dürzüler!"

Devran'ların iki arka sokağı.

Gökdelenlerin ablukasında arada kalmış Palaska'nın arka sokakları, kar yerden yirmi santim yükseldi. On üçünde on dördünde yokuştan yukarı çıkmaları yasaklı- kırmızı gözleriyle dünyayı ferahlatmak için gönderilmiş kriptonun haş haş satıcıları, erketede- mahallerine park etmiş minibüsten işkillendi.

Ateş yanan varilin arkasından bir sağa bir sola bakıyorlar, bir ileri bir geri gidiyorlar.

Hava koşulları minibüsün içine, kulaklıklara gelen sesi bozuyor.

Devran: Bunlar durduk yere nereye gitti şimdi yaa! Oturuyorduk. Bi şeye mi bozuldular, ne oldu amına koyim, anlamadım ki.

Cevat: Habire kendini anlattın, leş hikâyelerinden sıkılmışlardır kesin. Kaçırıldığın kaçınıc...

(Selim tısırtılar çıkararak güler)

Devran: Siktirsinler!

(Sessizlik)

Cevat: Devran açsana kız şu valinin vidyoyu arkada dönsün, gülelim biraz.. Sana da moral olur.

(Selim tısırtılar çıkararak güler)

(Sessizlik)

Selim: Ne zamandır da izlemiyoz be abi.

Devran: Yok oğlum yok! Yok ettim onları, vidyo midyo yok artık, zaten ortalık karışık. Unutun! Olur olmadık yerde de ağzınızı gevşetiyim falan demeyin.. Adamlar zamanında planladı bunu ta üç yıl önce, kimin için, ne için yaptım bilmiyorum bana devletin için yapıyorsun dediler- ben böyle olacağını bilmiyodum. Bi bokluk çıkacak.

Cevat: Ulan tek bir eğlencemiz vardı onu da sikip atmışsın korkundan, ne hanzosun. Palaska'lı işte, n'olacaktı, ağzınızı gevşetmeyinizmiş bi de. Sensin gevşek, iki yudumla çenenin bağı sikiliyor, bütün herkese sen anlatıyosun her şeyi.

Cevat'la ilgili kimi detaylar şöyle; yeşil beyaz üzerinde yoncalar bulunan bir hırkanın içerisinden bütün Palaska'yı bilecek, adımlayacak- gözlüklerinin üzerinden bakıyor Devran'a. Bakıcıların- eğitmenlerin elinde büyümüş, soy ağacında var lakin özel durumundan ötürü aileden aforoz edilmiş.

Devran: Uzatmayın hadi ya hadi.. başka zaman başka zaman izleriz.

Selim: Abi, sen o videoyu oookutsan var ya, köşelik oluruz, şerefsizim giigideriz buralardan, Almanya'ya bbbaasar gigideriz.

Devran: Nazi piçi, her şeyi altına çevireceksin hee mi? Bizim memleketimiz gibisi var mı? Nereye gidiyon? Nefes alamam ben başka yerde, toprağımda ölürüm gerekirse.

Cevat: Vali zaten istifa edecek diyorlar, bi sike yaramaz vidyonuz. Hizmetçilerinin ölümünden sonra gözden çıkardılar onu çoktan. Olayı örtbas ettiler de var bi konak entrikası.

Selim: Sen hiiç buradan diditşarı ççııktın miki abi?

Devran: İki yana ayırıp götlerinden uyduruyorlar, valiyle daha bi hafta önce konuştum ben, sallamasınlar öyle, keyfi de yerindeydi gayet. Komet'te bir otel projesi olduğunu anlatıyordu ballandıra ballandıra, beni de oraya düşünüyormuş hatta da, sikerim benim kafam rahat burda. Çıktım tabi lan niye çıkmayım. Cezayir'e gitmişitim ya,

Malta'ya gittim- robot götürüyodum yine. Babam da yaşıyordu daha o zaman, bu evde içerdeki odada oturuyordu. Bi bok yok dışarda, aynı her yer. Vatanımız..

Cevat: Yurtseverlik palavralarını yiyim senin ben ya, sen babanı tanımazsın. Şansı olmayanları avutmak için onlar. Onu bunu bırak da sen de o robotlardan duruyodur kesin. Epey oldu görmeyeli ortalıkta. (Sessizlik) Tak şunu da izliyelim hadi be!

Devran: Vıdyo yok ama hatıra olsun diye saklıyorum robotlardan birisini -babamın odada. Sıkmek isterseniz alın içeri odaya bi götürün. (Devran öksürüğe boğularak gülüyor)

Cevat: Penisi olanlardan var mı?

Devran: Zaten o çüklü olanlardan ne zaman ürettiler o zaman yasaklandı zevat. Elimden çıkardım onları valla ne işi olur bende. Tarlada zina yapılırsa bereket kalmaz. (Devran gülüyor, ardından üç dakikalık öksürük nöbeti)

Selim: Abi bbben müşteri bbbulurumm, onlara iyi para veriyolar bbbu sıra.

Büyüme hormonu az salgılanan Gabonlu bir pigme kadar kısa boyluydu Devran. Topuklarının üzerinde dahi yükseldiğinde belinize geliyordu neredeyse. Uzun gri saçları her zaman arkaya tarardı. Kısa boynunu şişirerek bir kobra gibi sinirlenirdi, ürkek korkağın gölgesiydi.

Fasülye ve mısır tohumlarını yan yana ekerseniz fasülye adamakıllı mısıra sarılır. Hırs üzerine temellenmiş, çizgi . roman panellerine sıkışmış acı çeken kahraman, terk edilmiş-evlilik dışından çocuk. Kırk dört yaşında suçun peşini bırakamamış kartal, kırk dört senedir uçuyor- bu sonuncusu kendi deyimi. On iki yaşında yetimhaneden, evlatlık verildiği ilk evi soymuşluğu- kuşluk vaktini. Geceleri hatırlayıp sarhoş oluyor.

Devran elini Cevat'ın omzuna atıyor.

Cevat: Hadi be piç kurusu, o karılar burdayken bana hiç yüz vermiyordun, şimdi öyleydi böyle mi olduk? Çek elini kolunu. Yeni manitam var benim, bir Postal'lı asilzade kendisi, yakında da zaten onun yanına taşınyorum. Yok öyle artık. Karılar nası sikip kaçtılar ama, aslanlarım benim be. Bütün paralarını yedin değil mi?" Ayağa kalkıp gülüyor Cevat. "Selim! Yedi değil mi bütün parasını- Senden de alıyordu bi ara hatta."

Devran: Ya senin taşakları tartsak iki kilo gelir, onları mı kıskanıyon?"

İstihbarat görevlileri kulaklıklarını çıkarıp birbirlerine dönüyorlar. Yüzleri önlerindeki ekrandan uzaklaştıklarında karanlık tarafta kalıyor.

"Bunlar bildiğiniz valinin robotlarından birine kamera koymuşlar."

"Bunu biliyorduk zaten amına koyim, niye şaşırdın? Belli değil miydi sence de?"

"Doğruymuş valla, boşa süper vali demiyorlarmış herife."

"Müşteri falan diyorlar bak, gözden kaybetmeyelim de bi boklar yemesinler seçimden önce."

"Sen şefe rapor et durumu."

Postal Valilik Konağı

Ses telleri kesilerek sonsuz sessizlik cezası verilecek olan muhalif bilim adamları, filozoflar listesi panosu.

Dolar ve Euro güne hareketli başladı.

Kahvaltısı odasına getirildi valinin, kahvaltısına hiç dokunmadı. İştahı yoktu epeydir.

Vali (telefonda) "Yauv Orhan'ım Orhan'ım se sen biliyorsun de mi başıma gelenleri? (Sessizlik) Yok yok, daha istifanı et falan cart curt bi şeyler demediler de... (Sessizlik) İkisini de mi yakmış ibneler? Evet evet, ne diyosun be, iyi iyi oh. Abi ben onları paramparça ettirdim zaten sonradan. (Sessizlik) -Bu kaçınıcı oldu, lanet peşimi bırakmı.. He. Bizim arazi meselesinde de bi gelişme yok, hakke diş verilecek(Sessizlik) Yauv Yalvardım yakardım. Nuh diyor peygamber demiyorlar. Ben bi şeyle ilgilenecek durumda de.. Alo alo! Geliyo mu sesim? (Sessizlik) Alo! Onların ben amına koyim. Valla herkes kendi cennetini kazanmak zorunda bundan sonra, tabi tabi. (Sessizlik) Neyse hadi, kimseye şimdilik bi şey şeyapma! Sana söyledığım şeyi hatırlıyorsun de mi sen? (Sessizlik)Ya işte dün şey demiştim. Hah ondan bahsetme."

Yanaklarını şişirerek hava üflediği odasının içerisinde yerinde duramıyordu vali.

Heykel atın halatlarla yere devirdiği devrik lider pencerenin önüne doğru ilerlerken, devletler takipçilerini deliye çevirdiler. Toplumun üzerinde yarattığı sahte alışıldık bir infial uç kendilerine döndü, delirdiler.

Vali'nin telefonu bir kez daha- koşar adım, çekmecedan çıkarıp elinde evirip çevirip kimin aradığına bakıyor. Merkezi yönetim tarafından atanmadan daha, Postal'a ilk geldiğinden beri çok zaman geçmişti. Şimdi sahip olduğu her şeyi kaybetmenin telaşı içerisinde- telefonu dördüncü defa çalıyor.

Propaganda bakanı arıyor.

"Alo günaydın, buyurun sayın bakanım. Hıhı hıhı ..Asla asla aslı yok.... hiçbirinin sayı... Evet efendim ben de biliyorum ama gerç.. (Sessizlik) Aslı y.. Hizmetçi konusunda da üzerime ge.. Seçim....Peki peki efendim. (Sessizlik) Doğru söylüyorsunuz, Allah yukarda.. bu bu evet evet. Başüstüne efendim."

Buzdan donmuş hareketsiz bir göl manzarası valinin sırtından- pervazların arasından görünüyor. Telefonu kapattıktan sonra valinin kulakları çınlamaya başlıyor.

Sermaye ve emekten mi bahsedelim kısa kış gündüzü?

Sermaye babadan kalan bal. Bir senedir açılışını yapamadıkları kahveci- hazırlık aşamasında.

Alişverişe hazır durumda -dükkanın üst katında Selim'in kaldığı bekar odası.

"Oğlum bak sivil falan değil de mi bunlar akşam akşam benim başımı belaya sokturtma! Sıkıntı çıkmaz de mi?. Sabahınan kalktığımndan beri kelleml koltuğumda. Etim çekiliyor. Akşamı edemeyecem." Devran, yanında plastik şişeye doldurup getirdiği rakıdan yudumluyor.

"Yyyokk abi. Tttaanıdıklar. Yyyan komşunun bir akrabası bbbunlar, gelmek üzerelerdir hahaat hahat.."

"Hatta? Dinlemezler hasta masta götüme tekmeyi basarlar oğlum bak" Devran tahtaya üç kez vuruyor, "Allah düşmanımın başına vermesin dört duvar arasını, sen biliyon."

"Aman abi sen, gögöözünü sseviyim adamlara rakı iiiççeellim falan ddeme de. Bbbiiran önce.."

Eski küllü bir komşu esnaf geleneği, komşu bahçedeki şu lanet köpeği susturmak için içi iğne dolu bir ekmekarası. Zehirli mama.

Kendilerine müjdelenen kurtarıcının geleceği günü beklerken. Köpeksilerin boğazı kurudu- bir yudum baldıranla dudaklarını ıslattılar, ekmeğe dokunmadılar.

Müjdem i isterim.

"Ben kimlere kimlere verdim bunlardan peheeeeğ. Vallahi bu elimdeki son iki. Son. Bitti artık, bulunmuyor. Size kısmetmiş bunlarda. İkisine altı bin isterim, birini alacaksınız dört bin. Kızım için lazım para, yoksa satmazdım bile, büyük risk alıyorum."

Adamlar masanın üzerine açılmış örtünün üzerindeki mekanik parçaları inceliyorlardı.

Devran masanın altındaki bardağını çıkarıyor bir taraftan, "Hem vallaha hem billaha ben de züğürtüm bu sıra, nafaka iflağını sikiyor. Selim rakı ikram edelim arkadaşlara ya. Rakı için, gelmişsiniz buraya."

"İkisine üç bin veririz."

"Nası nası? Kafam durdu ya bi sanaiye. Ver şu rakıyı bana. Nediye siz ya? Kakın siktirin gidin burdan! Siktirin!"

Adamlar şaşkınlıkla kalkıp merdivenlere yöneldi.

Selim adamlardan özürler dileyerek onları yolcu ediyordu.

"Siz abinin böyle olduğuna bbbbakmayın bbbiz Postal'da yatarken.....T ttitpinin İçeride hepimize kkkkol kkkkanat gerdi. Yamyam giggibiydi içerdekiler. İyi ddeğil son zaman abi."

Devran kudurmuş bir köpek gibiydi. Arkalarından, Allah olmayanlara da versin, diye bağırıyordu. "Hadî!"

Selim geriye doğru dönüp Devran'a;

"Aaabi?"

Aşağıdan bi gürültü geldi. Devran'ın çay bardağındaki rakısı çalkalandı yukarıda. Alıcılar daha kapıdan çıkmadan, kapı geriye doğru yüzlerine açıldı. İçeri özel kuvvetler daldı. İki kişi birden yere çöktürüldü, Selim merdivenlerin başında ellerini havaya kaldırarak iki basamak aşağı indi, arkasından Devran'ın başı görüldü.

İstihbarat şefinin, üstüne daktilo ettiği gün sonu raporu, L koltuğun ucunda şefin mail kutusunda beliriyor:

Akşamüzeri evlerine ve iş yerlerine düzenlediğimiz eş zamanlı operasyonlar sonucunda ellerinden belleği aldık şefim, video kaydının, raporun sonunda ekte olduğunu öncelikle belirtirim.

Bellek, evi aramak için giren ekip tarafından bulundu, ev boştu. İş yerlerine planladığımız gibi tam alışverişin gerçekleştirildiği sırada içeri girdik, ama tereddüt ettiğimiz aksine, dükkânda sadece robotları satmaya çalışıyorlarmış. İki tane parçalarına ayrılmış b'sex ortada masada duruyordu. Dördünü birden kimseye haber vermeden merkeze getirdim. Emrinizle alıcıları evlerine göndereceğim. Devran Türkyılmaz'ı konuşturamadık- ön sorguda kekeme olanın Devran hakkında anlattıklarına göre sadece; üç yıl önce Kama Limanına yapılan gizli bir operasyonla bağlantıları ortaya çıktı. Devran Valinin arkadaşı olduğu için salınmış o gün de, Muaz Elnazik'e ait tırlardan birinin şoförüyümüş. Sonra teşkilattan birileri peşini bırakmamış- kim olduğunu derhal öğreneceğiz efendim- Devran Türkyılmaz'a valiye teşekkür kisvesi altında kameralı robotlardan göndermesi şartını koşmuşlar.

Bunu ben ve Emrah Komiser biliyoruz sadece.

Sabah siz gelene kadar B10'da uyuyor olacaklar.

Vali hakkındaki emirlerinizi bekliyoruz efendim.

İyi geceler efendim.

Daha raporu okumadan bastığı kaydın üçüncü dönüşü, şef kaşlarını kaldırmış tebessümle izliyor. Yakın plandan valiye görüyoruz önce, Vali bir plak yerleştiriyor pikaba. Mestane bir hali var. Işığı kapatıyor ama, pencereden sızan ışık robotun kamerasının merceğinden içeri giriyor, kışın tamamı karanlığa yakın bir havanın 5-6 saatlik gündüzlerinde, Postal'da- bu mevsim durmadan güneye giderek beyazdan kurtuluncaya kadar, vali b'sexin üzerine abanana dek- içerisinde yaşayanlar gidip geliyor. Şef elini telefonuna götürüp dudaklarını ısırtıyor. Vali işini bitirdikten sonra ışıkları geri açıyor.- kaydın devamı da var ama bütün gece sağa sola dönerek uyuyan valiye görüyoruz.

Şef maile tek cümlelik bir cevap gönderiyor.

"Kimseye duyurmadan gereğini yapın, iyi nöbetler."

Valilik konağından sabaha karşı patlama ve çığlık sesleri duyuluyor.

Saat sabah 7.45. Erken saatlerden itibaren başkent- sakinlerinin Pazar günü tatili bölünüyor.

Başarısız bir intihar girişimi yazıyor.

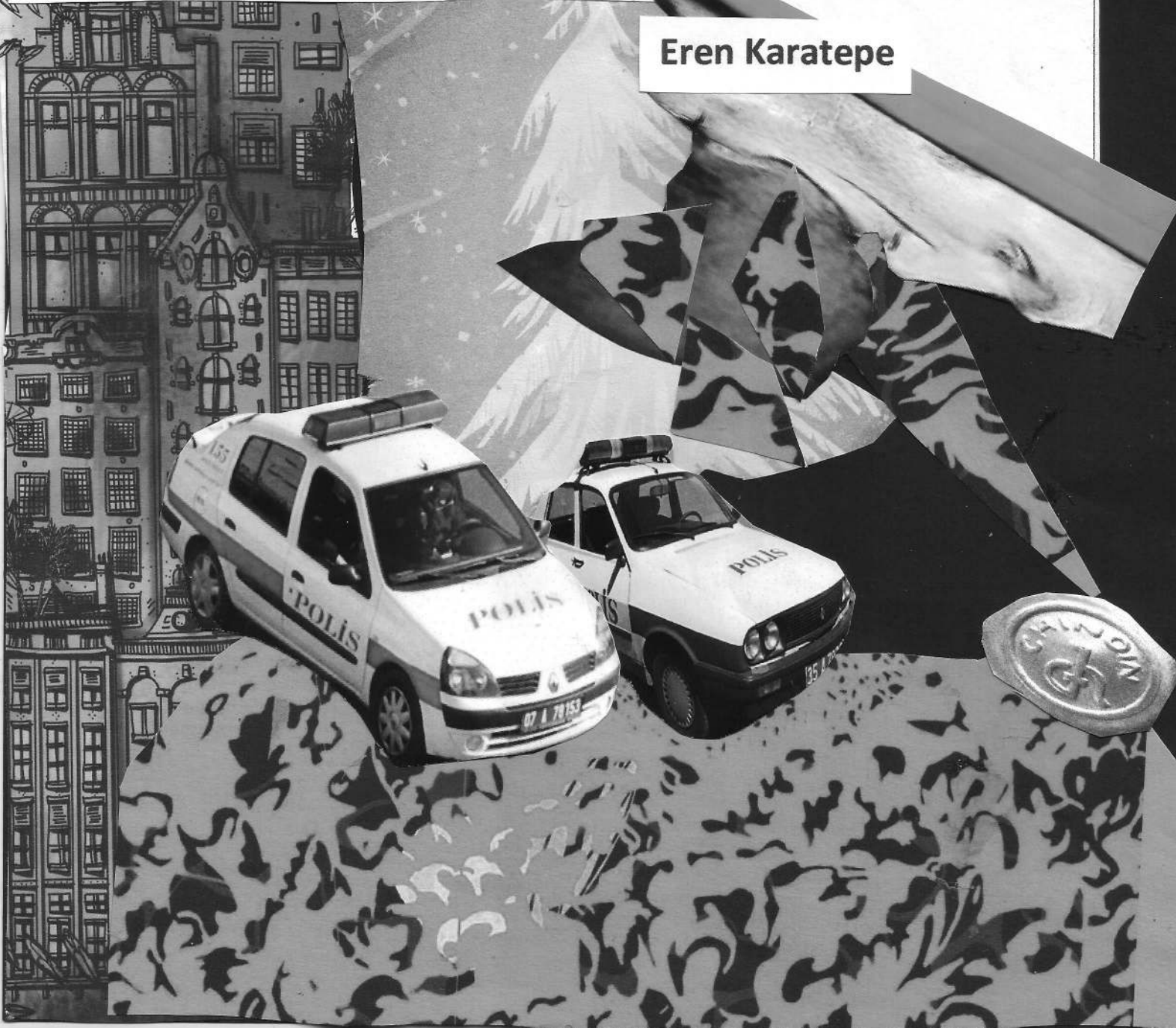
Tüfeğiyle kalbine sıkacakken eli titriyor valinin, tüfeği çenesine dayamış esas, saçmalar karnı ve genital bölgesine saplanıyor, tüfek değil silahmış esas- şüpheli intihar diyenler.

Süper Vali, görevinden istifa ettiğini hastane odasından makinelere bağlıken açıkladı. Açıklar açıklamaz da komaya geri girdi kendileri.

Valinin kızının basın açıklamasından notlar şöyle yansıdı:

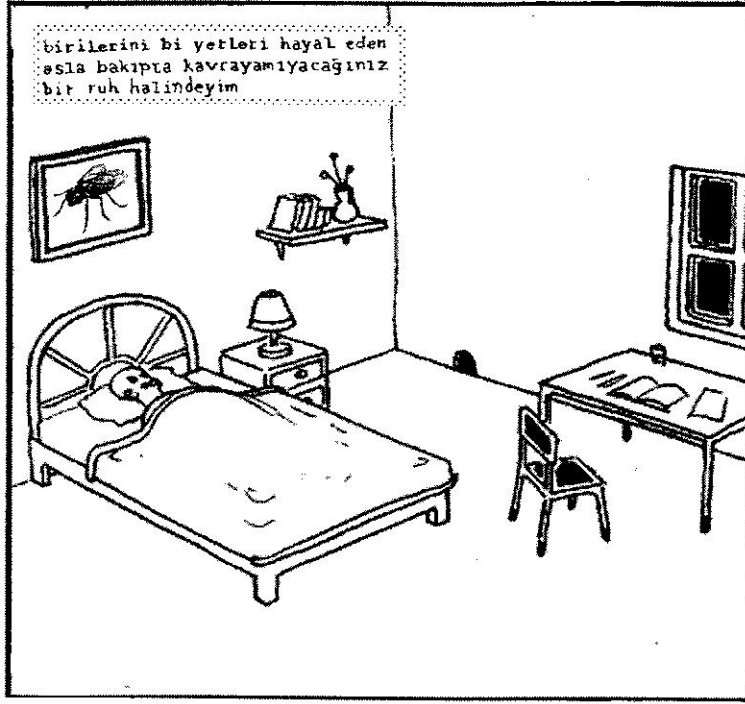
Bir kişinin intihar etmesi için ya maddi sıkıntısı ya özel sorunu ya da sağlık problemi olması gerekmez mi? Gerekir. E bunların hiçbirisi babamda yoktu. Bilgisayarına baktık, daha olaydan bir gün önce internetten yeni açılacak ofis için mobilya bakmış, öğleden sonra da İtalya gezisi için bilet bakmışlar annemle. Psikolojik sağlığı oldukça yerindeydi. Hepimiz hepimiz iyileşmesi için dua ediyoruz. Davanın peşini bırakmayacağız. Babam her zaman milletini bizden önce tuttu, geceli gündüzlü çalıştı, milletinin ona ihtiyacı var, en tez zamanda yine sağlığına kavuşup, görevinin başına dönecektir. Teşekkürler.

Eren Karatepe

kon san tre ol!!!

birilerini bi yetleri hayal eden
asla bakıpta kavrayamayacağınız
bir ruh halindeyim

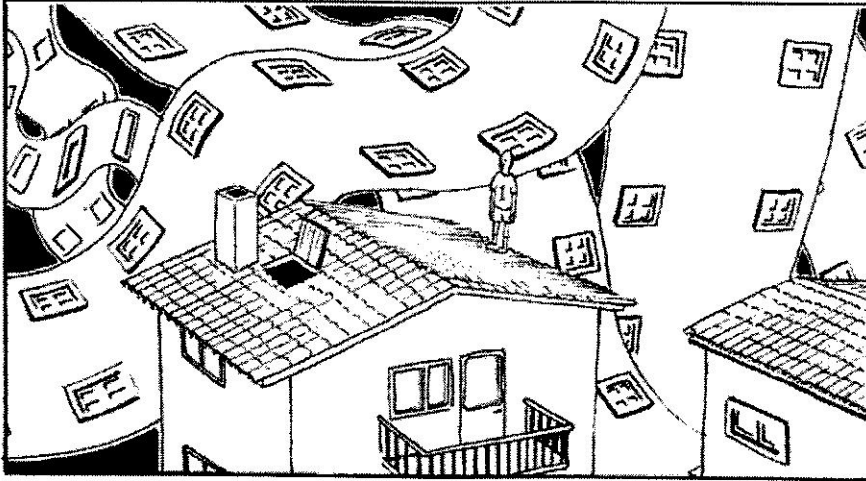
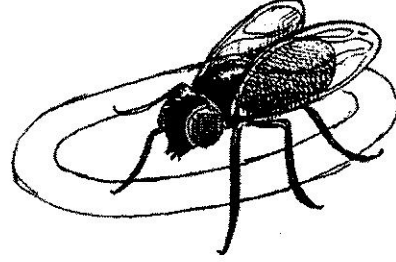
yetersizlikleri o kadar
benimsemiştim ki onu
bir köseye sıkıştırmış
ondan çalışıyordum

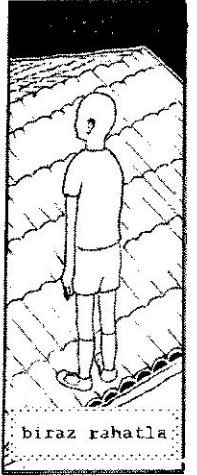
duyarlılık bakımından sevilmeyi hep sevdiğimi
ve asla kendimi sevmediğimi söylersem herseyi
söylemiş olurum babamın dediği gibi

"Sıfıra konan sinek bile değilsin"

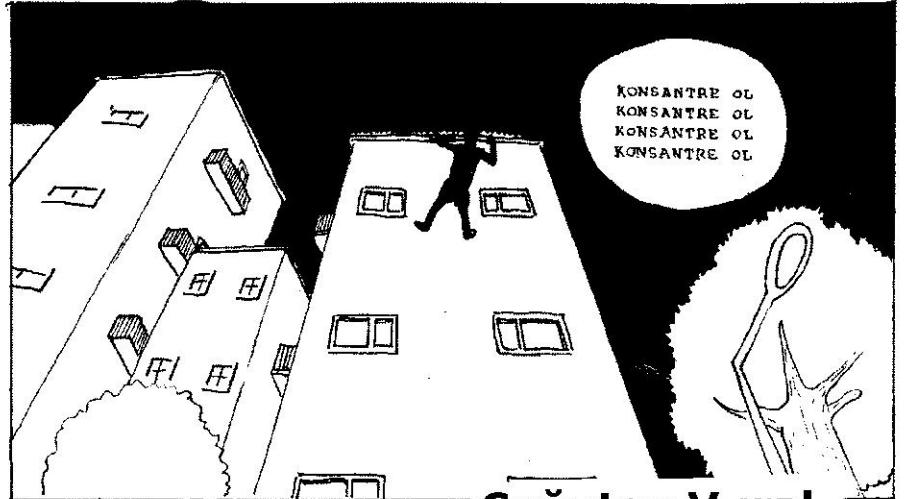
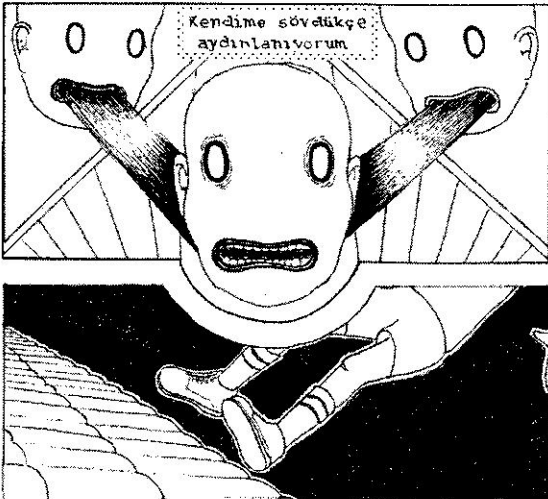

derdin kıvıldamak
kadar kolayken
gölgeni bağlama
toprağa

biraz rahatla

Kendime sövdükçe
aydınlanıyorum

KONSANTRE OL
KONSANTRE OL
KONSANTRE OL
KONSANTRE OL

Çağatay Vural

Lorn yahut gerçek ismiyle Marcos Ortega. ABD'li bir elektronik müzisyeni. Şarkılarında zarif bir karanlık, öfke ile kaynayan hüznü bir özlem atmosferi hakim. Evrensel ilgiyi çeken albümü Ninja Tune'dan 2012 yılında yayımladığı "Ask the Dust" isimli albümdür- ki 1939'da John Fante'nin yazdığı proto-beat klasiği romanla aynı adı taşır. Metal, drum n bass, ambient, klasik, erken dönem hiphop, funk ve insanın doğasında bulunan acının seslerinden etkilenmiş olduğu aşikardır ve müziğindeki ekstrem duygusal çıkışlar ve sahnedeki varlığıyla kalabalığa emir veren coşkulu bir performansçıdır.

LORN interviu by James Joshep, 2013, StyleNoir Magazine

çeviri: V?

Röportajın başlangıcı için şu sorunun iyi olacağını düşünüyorum: Müzikal olarak kimlerden etkileniyorsun?

İsim verecek çok insan var ama çoğunlukla; Aphex Twin, Technical Itch, The Black Dahlia Murder, Drexciya, Erik Satie, Domenico Scarlatti, SebastiAn, The Doors, Murcof, Clark, Big L, Biggie, Mobb Deep, Mr. Oizo, Pink Floyd ve John Maus.

Müzik yapmaya nasıl başladın?

Dedemler bana bir tane çocuk *keyboardu* almıştı. Üç ya da dört yaşımıydım. Tuşları, dört davul padi, scratch padi ve sesi kontrol eden açan kisan bir kısmı vardı. Hala bende duruyor.

Ben büyürken, annem çok fazla R&B, funk, hiphop ve klasik rock şarkıları dinliyordu. 13 yaşında Aphex Twin'in 'Come to Daddy'sini dinledikten sonra turntablism scratching dünyasıyla tanıştım. İlk satın aldığım plak Drexciya'nın Molecular Enhancement albümüdür. Yeraltı ve drum n bass'ın derinliklerine indim. Böyle giderken, kendi looplarımı oluşturmaya başladım. İlk LSD'mi aldıktan sonra da, müziğin, hayatımın geri kalanında yapmak istediğim bir şey olduğunu anladım.

'Ask the Dust' ve 'Nothing Else' albümlerinde, bu güzel izolasyon hissi müziğin özüne iniyor. Bu önceden tasarlanmış bir şey mi? Yalnız vakit geçirmekten hoşlanan bir insan mısın?

Müzik yaparken hiç bir şeyi önceden tasarlamıyorum, benim zamanım ve benim evim, ama evet, yalnız olmayı tercih ederim, gecenin köründe çalışırken etrafta gezinen tek şey kedimdir.

Müziğinin kesinlikle taze bir deneysel yanı var, "Grandfather" gibi şarkıları oluşturma sürecinden keyif alıyor musun?

Kesinlikle. Bir dakikalık şarkıları seviyorum, küçük şeyler önce inşa ediyor sonra aniden yıkıyor. Uzun hikaye ya da devam eden bir şey yok...sadece hafızadan gelen bir kaç kare. Erimiş bir kaydın sonunun çalması gibi. 'Ask the Dust'taki 'This' gibi şarkılar.

Sağa sola atılmış eşyalardan müzik üretmeye bayılıyorum. Hızlı ya da yavaşça analog kayıt almak, şarkının kısımlarını farklı yerlerde kaydetmek... 'Grandfather' bu anlamda erken bir denemeydi fakat sonunda tamamıyla derine inebildim.

Şarkılarında kullandığın en tuhaf sample ya da ses nedir?

Birkaç şarkımda değişik çiğneme tütünlerinin ve tükürüğün doldurduğu plastik bir şişe kullandım. Pitch'i düşürdüm, EQ yaptım, ve bu nahoş ıslak 'donk' sesini bunun içinde katman katman yerleştirdim. Eğer ezgilerimde bir karıştırıcı olsaydı, bu muhtemelen, dedemlerin bana verdiği bir film kutusundaki Berlin Duvarı'nın bir parçası olurdu. Buna benzer işler yaparım, kendimi çevreleyen pislikleri kaydedirim. Çöp, alet edavatlar, eski arabamın büyük metal parçaları. Kendi *reverb*lerimi yaratırım, bu yüzden melodideki boşlukların bir çoğu bulunduğum yerlerdir.

Birisi rahatlıkla, ürettiğin seslerin; sıkıntı veren, rahatsız edici ve ölüme ait bir doğası olduğunu söyleyebilir. Peki bunun bir katalizörü var mıydı?

Alkol ve uyuşturucu bağımlılığıyla büyüdüm, babam yoktu ve aile üyelerim arasında ordan oraya savruldum. Arkansas'ta, ırkçılardan çıkmış bir bok parçası olduğumu düşünüyordum. Büyük abim buz pateni ayakkabısıyla orta parmağımı kesti, öldüresiye dövdü ve sonra da Glock'uyla kafamdan vurmakla tehdit etti.

Çok dolaştım, üç farklı okula gittim, her defasında bir yabancıymış gibi yeniden başladım. Polislerden nefret etmeyi hızlıca öğrendim, grafitti yaparken yakalandığım için bir yılım şartlı tahliyeyle geçti. Okulda sıçtım, hiçbir zaman okula konstantre olamadım ve hala olamıyorum. Aldığım bir kaç sanat ödülü olmasaydı liseyi az kalsın bitiremeyecektim. 19 yaşında akıl hastanesindeydim, on beş yıldır orda bulunan ve dışarı çıkılmasına izin verilemeyen insanlarla tanıştım, aynı insanlarla her sabah defalarca ve defalarca tanıştım çünkü şok tedavisi yüzünden hiçbir şey hatırlamıyorlardı. Sonunda kendimi dışarıya attım. Bu boklardan sonra okulu terk ettim, daha demin söylediğim gibi asit aldım ve müziği her şeyin merkezine koydum.

Sonuç ve başarı bir yana, şu ana kadarki sanat hayatında; yaratıcı ve artistik anlamda tatmin olduğun bir özel an var mı?

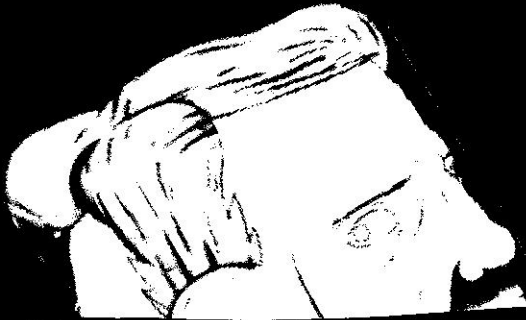
Şimdiye kadar bir çok açıdan şanslıyım, ama tatminlik dersin henüz bunu hissedemedim. Eğer hissetseydim bile bunun bütün yaşamımda yalnızca küçük bir özel an olacağını düşünmüyorum.

Şarkılarını yaratırken, lanetli bir fikirle başladığın oluyor mu? 'Army of Fear'ı dinlerken, kapşonlu pagan bir grubun ormanlık alanda yürüyüş yaptığını hayal ediyorum mesela. Yaptığın müziği geliştiren hikayelerin var mı?

Hayır, pek sayılmaz. Böyle sahte ritualistik temalar ve fikirler kullanmıyorum. Bu tarzlar şeyler kaliteli doom metal için iyidir. Ben bununla ilgilenmiyorum. Sadece beni içimde susturacak çorak yerler arıyorum.

Sanırım kullandığım tüm gürültü ve seslerle, bu yükses sesli yerlerin peşine düşmeye çalışıyorum. Bunlar aslında olumsuz yerler, korku, kızgınlık, hiddet... müziğin gerçek özü. Benim için en azından kalan şey bu: Neyi ciddiye alıyorum?

Mixing stilimden bunun büyük kısmı anlaşılabilir; bütün sesler bir yerden gelen parçalardır ve bu yer her zaman değişebilir, hatta şarkı kedersiz olsa da, tamamen komik olsa da bu böyledir. Açıklaması zor. Sanırım bu yüzden bir yazar değilim.

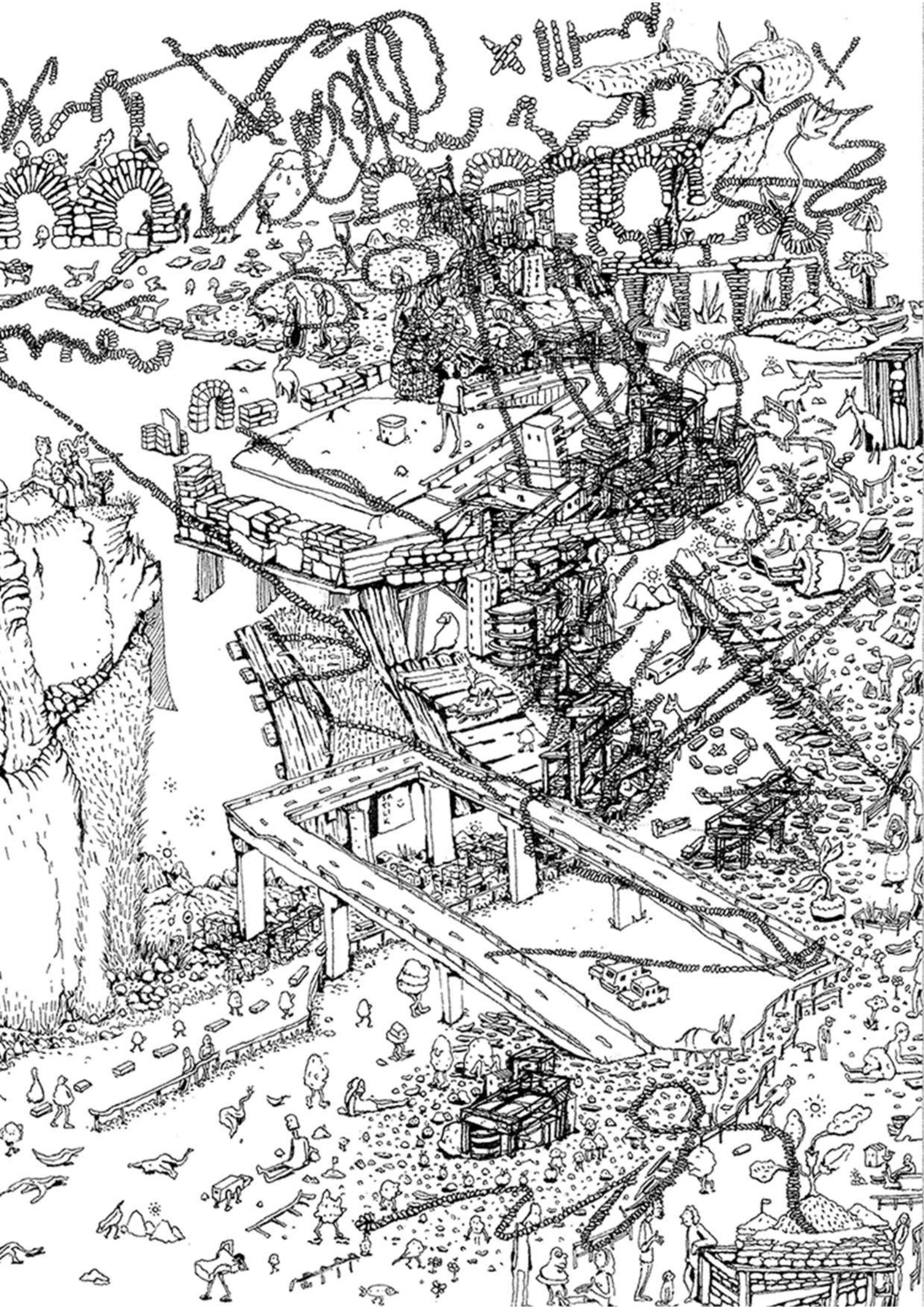

LORN

PLAY
00:01:02-18

Dream 3/Rüya 3, 2015
Ceren Oykut

Kaybolmaz Anlam, Dönüşür Ya da Buradan Yırtınız

kaybolmaz anlam, dönüşür
ya da buradan yırtınız!¹

bir	gövde	ürkütüyor	boş	kovanları
kurusıki	lobutlar	devriliyor	atlası	her çekışimde
çekıştirmek		rahatsız edici bir rahatlıktır		
çelişmek	duvarlarla		kırmızı	
olmamak	esrikliğı	diye	bilinir	
böcekler	ve	sonsuz	tahta	kuruları

korkunç	akıyorum	caddelere	bu-raya	kim
getirdi	beni	bağladı	kim	gözlerimi
	oysa	uzayan	saçlarımla	galata kulesiydim
tüm	cenevizliler	ağlamıştı	buna	
yollar	sepya anı depolarıdır			kentlerarası
bilmezler	tarihini	sakinliğin	ya	da
sakinliğini	tarihin			
en tenha anlarında bir sinekle arkadaş olabilir her insan				
		henüz	evrimini	tamamlamamış
çok	nedensiz			
gökyüzünde	bir	bok	parçası	

duvara	yaslanıp	saydım	yas	halkalarımı
yazdım		beni	buradan	yırtınız
	çünkü	kaybolmaz	anlam	
dönüşür		bu	yüzden	yırtılmalıdır

¹ duvardaki tabula rasalara noktalama işaretleri (mi) gelecek.

uzama	terk	edilmiş	postmodern	gövde
	biçime	her	fırsatta	sarılır
ıkmması	bir	kaplumbağanın	evreni	zorlayabilir
patlamak			beyin	öz sıvısından
yeni	bir	göz	türetmesi	eklemin

ÇOK TEHLİKELİ VE TAHRİPKAR İŞARET PARMAĞI

çoğunlukla	mümkündür			
çünkü	grotesk	bir	masalda	sıkışıp kalan cadı cüceler
imla	kurallarına	uygun	yükümlüdürler	yaşamaya
	seksüel yeraltı kentler		bedensiz	organlara
bira	köpüğü	kaçırmaktadır		
her	insanın	kendine özgü	araları	vardır
bacak	ve	koltuk	örneğin	
insana	çok	yakışan	birer	ara-şiiirdir
uzam	sevilir	lakin	uzamsızlık	avangarddır
bu	nedenle	postmodern	gövde	yırtılmalıdır

yaslanıp	duvara	saydım	eksik	parçalarını
sıfır	çıktı			
bunu	sayısal	olarak da	ifade	edebilirim
0-0-0-	0-0-0-	0-0-0-	0-0-0-	0-0-0 ²

RENKLER GİRİP ÇIKMAZ

SÖZCÜKLER RAHATLATMAZ

SANAT ESERİNDEN ÖTE DENEY VE BULUŞ ÖNEMLİ!

buradan yırtınız beni!

A İLE BAŞLAYANBÜTÜN ALFABELERİ

AN İLE BAŞLAYAN

ANLATILARI

ANLA İLE BAŞLAYAN

VARSAYIMSAL UZAYLARI

ANLAM İLE BAŞLAYAN SERİ CİNAYETLER TARİHİNİ

NEDEN SONRA

GÖKYÜZÜ: KELEBEKLER

SONSUZ RENKLİ!

A. Emre Cengiz

² sıfırın tarihi uzundur, galata kulesi gibi

KATİLİ KİM ÖLDÜRDÜ

Ölümlerinizi gömmediğiniz bir zaman bu

Nefessiz, büyük ve sonsuz bir mezarlık insanlığı kabul etmişti.

Münür 40'larına merdiven dayamış – ancak merdivenin birkaç basamağı çürük olsa da inatla çıkmaya devam etmekte ve öğretmenlik hayatının sonlarına doğru gitmekte şu vakitler. Hayatı, bir takım belirsizlikler ve kararsızlıklar içinde geçiren Münür, Rize'nin Fethiye köyünün ilköğretim okulunda sınıf öğretmenliği yaparak eskitmiş kendisini – oysa içinde oyuncu olma hevesi varmış – ya da Eczacı – ikisi de olamamış ya da olmak istememiş belki de. Fethiye köyü Rumlardan kalma bir köy, eski adı Aspet, sahil kıyısında gözlerden çok da uzak olmasa da herkese de o kadar yakın değil. Münür Çırpıcı bu köye geldiği zamanlar, hayatının üstüne kaynar sular döküp sonra üstüne buz parçaları yağdırıyorlardı. Karısı Jale, bir başkasına aşık olup ortadan kaybolmuştu – en azından A4'e yazdığı yamuk yazısında böyle söylemişti.

Her sabah uyanan Münür – ki bu zorunluluktur – açık askıdaki ütülü takım elbisesini giyer, tabii öncesinde 15 dakikayı geçmeyen bir duş alırdı. Sonrasında evrak çantasına kitaplarını, notlarını ve kalemelerini yerleştirir – kocabaş yokuşunu çıkmak için derin bir nefes çeker, şöyle uzaktan gözüyle keser – sonra uygun adım başlardı yürümeye. Buranın lodosu yokuştan aşağıya doğru çeker insanı – o derece de çetindir yani, okula vardığında burnuyla teni, ülkenin milli formasına eş-değer olurdu; ancak Münür pek milli değildi –biraz ulusaldı belki – ayrıca futbolu da ortaokulda bırakmıştı – bu sebepten ona daha özel bir yakıştırma uygun olsa da ben bunda ısrarcıyım. “Hocam günaydın – sobayı yaktım öğretmenler odasına gidin de ısının.” Şivesiz bir şekilde konuşabilen hademe Elif abla Gölcük'ten gelmiş buralara – o da bir çocuğuyla köydekilerin de yardımıyla yaptıkları evinde yaşıyor – kendisine çok üzülmemelisiniz – durumu gayet iyi, 3. Kocasıyla evlendi; lakin köylü ilk kocası olarak biliyor tabii, sonuçta ufak yer – hangi dünyada olursanız olun – adınızı orospuya çıkarır birden fazla erkekle münasebetiniz. Münür çayını alıp öğretmenler odasına girdiğinde hiç sevmeyişi İngilizce hocasıyla karşılaşp çok yüz göz olmamak için bir kafa selamıyla sobanın yanındaki koltuğa yavaştan ilişir. İngilizce hocalarını da gayet gereksiz bulur; çünkü gerçekten öğretmek için değil, maaşlarını alabilmek için yaparlar bu işi diye düşünür – sonra kendisinin de böyle yaptığını bilir ve suçlamalarını kendine saklar.

Münür sınıf öğretmenidir. Öğrencisiz bir sınıf öğretmeni olmayı tercih eder, herkes kendi çocukluğundan bilir – okul, öğrenmek için değil eğlenmek için gidilen yerdir ki normali de böyle olmalıdır belli bir yaşa kadar elbet bir şeyler de öğrenilebilir. Matematik, Fen, Sosyal Bilgiler, Müzik, Resim derken her gün birbirinin devamı halinde yürüyüp gider. Her okuldaki gibi birbirleri hakkında dedikodu yapan idareciler, öğretmenler – öğrenciler – disiplin suçları, okullar arası, sınıflar arası spor turnuvaları, aptallık yarışları, sidik becerileri gibi şeylerle dolar dolar boşalır. Okulun herhangi bir alanında sorumluluk almaktan kaçan Münür geri kalan vaktini evde kitap okuyup radyo dinleyerek geçirir. Çok kültürlü az entelektüel olma peşinde değil ya da onu böyle gösterme peşinde değilim, O bunu yapıyorsa eğer; neden anlatmamayım değil mi?

Okuldan eve dönüş en güzeldir, onu çeken yokuş arkadan itmeye başlar ve etrafta kimseler yoksa koşarak iner kocabaştan. Kimse ona ihtiyaç duymaz. Gece bir vakit kapısını çalıp:” Münür Bey, hemen gelmeniz lazım, bizim çocuk ateşlendi” demez; çünkü o bir doktor değil – bir doktor olsaydı bile ihtiyaç duymazlardı, doktor olamayacak kadar midesi hassas – olmayacak kadar da bilinçli bir insandı. Evindeki rutinleri zaman zaman bozulurdu. Bazı sabahlar duş almaz – bazı sabahlara kadar uyumaz – bazı geceler okumaz – bazen da hiçbir şey yemezdi. Konuştuğu iki kişi vardı: Bakkal Orhan bir de Muhtar Davut – bakkalla konuşmak zorunluluktu; çünkü alışverişi oradan yapardı. Muhtar ise; keyifti. Muhtarla bazı hafta sonları şaraba oturur geceyi ufak bir çiftli dolu sigarayla kapatırlardı. Öğretmen beye böyle şeyler yakıştıramıyorsanız bir şey diyemem; ancak bu onun çok aykırı, adeta bir hippie destekçisi ya da mahalle ağabeyi kıvamında serseri olduğuna kanıt değildir. Keyif veren bir şeyi yapmanın belli bir kalıbı veyahut şekli olmak zorunda da değildir.

Ben Münür – geçmiş için takıntılı olduğum, geleceğin ise; benim anlattığım gibi olmadığını duyuyorum bazen. Bunlar için camları sarsarcasına bir lodosun olduğu vakitler, elektrik kesintileri, karşı evin bahçesindeki elma ağacı, onların giriş kapısındaki paslanmış demirler – odamdaki daimi çalan radyoyu hatırlıyorum. Ben Münür – varlığım hakkında şüphe duyan insanlar var(mış)-olacaklarmış ya da tam bilemiyorum. Merhaba hanımefendi, ben Münür gerçeği çok da bildiğiniz gibi anlatmaktan kaçınan kişi.

Cumartesi sabahı uyanır öğretmen üç aylık yaz tatili başlayalı dört hafta olmuştur. Alışkanlıktan ötürü erken uyanmak kendiliğinden olan tabii. Birden cam kırılır. Öğlen mahmurluğunda yerinden sıçrar Münür hoca, mutfağın camı kırılmış, halının üzerinde bir taş – hemen koşar kapıya kimse yoktur. Kapının kolunda siyah bir poşet içinde üç ölü

köpek başı bulur. İğrensin mi – korksun mu ne yapacağını bilemez. Böyle bir şakayı kimin yapacağını düşünür. Muhtar olamaz, bakkal olamaz, öğrenciler mi diye geçirir içinden – olabilir der; fakat yine de bir sonuca ulaşamaz. Jandarmaya haber vermeyi düşünse bile vazgeçer.

Yaz tatili diye saç sakalı salmayı alışkanlık haline getirmiş her insan gibi berbere gitmek için evden çıkar. Münür hoca müstakil ufak bir köy evinde yaşıyor – bir de çitlerle örülü bir bahçesi var o kadar. Bahçenin içinde parçalanmış zakkum yaprakları ve çiçekleri görür – babası eski çiçekçi olan Münür eskiden de sevmezmiş bu çiçeği – tabii ne işi var diye düşünürken – yine pek önemsemez bu durumu da.

“Merhaba Güngör – var mı beklediğin müşteri?”

“Yok hocam buyurun. Bir şey içer içer misiniz?”

“Varsa çayın alayım.”

“Hocam sakallar sinekkaydı mı?”

“Aynen öyle! Bu aralar birilerinin köpeği falan vurulmuş mu köyde – sanki öyle konuşuyorlardı.”

“Yok valla hocam.”

Mis gibi traş sabunu ve buram buram limon kolonyasıyla berberden çıkan Münür kendini boyanmış balkon demirleri gibi hissediyordu. Pasları üstünden alınmış boyası atılmış – parlıyordu.

Akşam kahveden dönerken öğretmen – camiinin önünde iki erkek çocuğunu el ele tutuşmuş birbirlerine bakarken görür. Yanlarına yaklaşır: “Adınız ne sizin? Ne yapıyorsunuz burada böyle haydi karanlık çöktü evinize” der. İki çocuk camiinin içine doğru yürürler ve Münür’e göre soldaki Rıdvan benim adım – sağdaki de Malik benimki de” der ve camiinin içine girerler. İşin garibi bizim hoca – ne bu böyle şimdi diye arkalarından yürür caminin içine bakar bomboştur. Korkudan oradan koşar adım evinin yolunu tutar – yaşadığı bu şeyin açıklamasını kendine yapmakta zorlanır. Acaba şizofren mi oluyordu? Benzer bir hastalık ailesinde var mı diye düşündü – hayır yoktu. Herkes kadar Müslüman olan bu adam – laiklikte karar kılsa da kendi içinde böyle doğüstü olaylara da itibar etmezdi. Öğretmen olduğu için de bunu birine anlatamazdı – yoksa bulunduğu konum sarsılırdı. Evde bunu düşünürken uyuya kaldıktan sonra – sabah horoz sesi – inek böğürtüsü derken uyanmıştır. Korku – hala varlığını sürdürmektedir. Şu birkaç günde yaşadığı bu olaylar ona garip gelmeye başlar. Önce köpek başları – sonra bu çocuklar – ha bir de aklına şu zakkumlar gelir; fakat çok önemsemez. Bilgisayarını açar – internete: köpek başları – üç ölü köpek başı - üç kafalı köpek başı yazar ve sonuncusunda karşısına çıkan Kerberos’tur. Yani yeraltı dünyası – Hades’e ait olan yerin bekçisi Kerberos. Mitoloji ve din – araştırması gereken bu işte – sıradaki çok da önemsenmeyecek gariplik zakkum çiçekleridir. Zakkum ve din üzerinde yoğunlaşır – kısa sürede Zakkum’un İslam’da cehennemde yenilecek bir bitki olduğunu öğrenir. Ne bu şimdi – köy korku filmleri klişesinin içinde kalmıştır ve mitolojiyi de seven bir kötülükle mi karşı karşıyadır. Son olarak gördüğü iki çocuğu düşünür – fakat onları ne diye araştırabilirim diye mırıldanırken – isimleri dikkatini çeker. Rıdvan ve Malik – ufak bir internet gezintisinden sonra İslam’da– Rıdvan: Cenneti bekleyen melek – Malik: Cehennemi bekleyen melek – bilgilerine erişir. İki ayrı bekçi el ele camiinin içine girmişlerdir. Her şey fazla mistik – mantıklı hiçbir açıklama yoktur. Köyün imamına mı gitsem – eşyalarımı toplayıp burayı terk mi etsem derken buradan bir süre ayrılamayacağı aklına gelir.

Münür Bey için zorlu bir vaktin başlangıcıdır bunlar; fakat uzun sürmeyecektir. Sabah ezanıyla yatağına giren hocamız – uykusuzluktan kısa bir süre içinde rüyasına dalmıştır. Sabah ezanında yatması – küçükken annesinin tembihlediği, batıl bir durumdur. Öyleymiş ki – o saatten sonra her şey daha sakin olur – diğer varlıklar gölgelerine çekilmiş. Rüyasında iki kadın köyün yokuşundan kendisine doğru çıkmaktadır. Kadınların kim olduğunu gayet iyi tanır – biri iyiliğiyle tanınan adalet sarayında bulunan Themis – diğeri cezayı yükümlü olan Nemesistir.

Yaklaşırlar ve derler ki:” Karının ve çocuklarının cezasını çekeceksin. Hangi şekilde ölürsen öl – gideceğin yer – hep aynı olacaktır.”

Münür Çırpıcı – 1 hafta sonra evinde ağzına zakkum yaprakları doldurulmuş –üstünde ufak çiçeği ve bir boğa başı şeklinde dizilmiş üç ölü köpek başıyla yatağında ölü bulundu. Kimin neyi nasıl yaptığı hiçbir zaman açıklanamadı – ancak başucundaki mektupta – karısının başkasına aşık olduğunu düşündüğü için öldürdüğünü – çocuklarını da karısını hatırlattığı için öldürdüğünü, karısının kendisini terk-ettiğinde bıraktığı mektubu da kendisinin yazdığı ve bu durumunu kullanarak tayin isteyip buraya geldiğini – hakkı olanın yeraltında bir dünyada sonsuz bir acı olduğunu yazmıştır.

hořtakalsultan

o.

*"her zaman memleketler ve kuvvetli kaleler fetheleyip gece,
ve dahi gündüz, atımız eğerlenmiş, ve kılıcımız kuşanılmıştır"*

i.

acı haberi alarak yanıma gelen sevenlerim sinir krizi geçirdi:
 p atan bir y zkitabı kan akan görseller ile parsellenmiřti
her birinin elinde kirlentsiz bir ekran kır kıyımında paylaşıldı

şehre gelince pek sineması nasıl bilirdiniz şehit nasıl kıydınız

ii.

nasıl kıydık anlatayım fetih ve kıyıda fatih idik bir zamanlar
bir zamanlar gemiler de yürüttük imanla bu bahtımızı d rtt 
sınırımız şişince pek semirmiştik iimiz hepti biçime dönüştü

sarığı yasakladı fötr'  kucakladı melezdi biçim aldı başını gitti

iii.

söylemek ayıp kuşağım gibisini görmedi hiçbir kuşaktan öncesi
ehl-i sünnet televizyonunda bir manolojik lah-burger türküsü
görmek gibi evvelkinin son üzüntüsü üzerinden 7 gün geçmesi

la fontaine bomba gibi açıklamalarıyla tekrar st dyolarımızda

Eren Okur

Harvest Time Has Come!
Göktuğ Öncü

ARKA RAF İNCELEMESİ: WILLIAM S."BILLY" BURROUGHS JR.

Less Chappel (çeviri: V?)

William Burroughs, kendi hayatına baktığında, sarhoşken William Tell'cilik oynadığı esnada, eşi **Joan Vollmer**'i trajik şekilde yanlışlıkla başından vurmasını, sanat yaşamını belirleyen bir an olduğunu sık sık söyler. Usta nişancılığının onu ıskalattığı ender anlardan biri ve onu Tanca'ya götüren dürtü, "Naked Lunch" ve "Nova Üçlemesi"nin ortaya çıkmasına sebep oldu. Ve Burroughs bunu telepatik bir olay olarak gördü.

Ancak bu ölüm, onu ömür boyu sürececek bir mücadeleye yöneltse de, aynı adla doğmuş olan çocuğunun üzerine daha şiddetli yansımaları görülecekti. Joan ile yaptıkları çocuk.

William S. Burroughs Jr. (akraba ve arkadaş çevrisinde **Billy** diye bilinir) o olay olduğunda dört yaşındaydı, Joan'ın vurulması, onu babasından ayırmakla kalmadı, uyuşturucu kullanımı yüzünden psikolojik şoklar ve şiddet dolu düşüncelere maruz kaldı. Yazmayı, Çirkin Ruh'tan kaçışın bir yolu olarak kullandı. Otobiyografik romanlarında -**Speed (1971)**, **Kentucky Ham (1973)**- bağımlılıklarını kağıda döktü. Babası gibi, o da olağandışı yeteneğiyle yazardı- ama babasının aksine, yalnızca kendisini yazabildi.

David Ohle'in yazdığı "**Cursed from Birth**" isimli William S. Burroughs Jr. biyografisi, onun karanlıktan gelen köklerine odaklanır. Annesi Joan, ona hamile olduğu dönemde durmak bilmeden benzedrin kullandı, dolayısıyla Billy bir bağımlı olarak doğdu ve Burroughs o sırada kitabı "Junky"i besleyecek bir dizi afyon alışkanlığı yaşıyordu. Texas ve Meksika arasında mekik dokuyan çocukluk döneminin sonunda, annesinin ölümüyle St. Louis'deki akrabalarının yanına gönderildi, babasıyla az iletişimi vardı ve banliyöde boğuldu. Tahmin edebileceğiniz üzere, yaramazlık yaptı, okula bulaşmadan kendisini yollara vurdu ve farklı uyuşturucuları deneyimledi.

Küçük Burroughs'un ilk romanı "**Speed**", 60'lar New York'unun "**speed freak**" kültürüne bakarak bu yolculukların en kapsamlısını anlatır. Billy bütün vaktini metamfetamine ve kafayı çekmeye verdi, bu durumu düzeltmek için yollar aradı, arkadaşlarına göz açtırmayan ve sıkıştıran polislerden hilelerle ve türlü cambazlıklarla kurtuldu. Onun şeytani, elinden gelen herşeyi denettirecek yollar açtı. Fakat bu aynı zamanda, sürekli olarak kötü paranoyalarla mücadele etmesini, kafayı kaybedecek kadar uyuşturucu tüketmesini ve vücudunu pert etmesini sağlıyacaktı.

Beat Kuşağının özgün metinlerinde, onların dünyaları, gerçek tehlike içermeyen ortamlar gibi resmediliyordu, oturmaya hevesleneceğiniz barlar ya da uyuşturucu parasını nasıl çeceğinizin yolunu aramak... Ama Burroughs Jr. bu kulvarda pek de değildi... Bu **Jack Kerouac**'ın çılgınca bardan bara zıplamalarına ya da **Jan Kerouac**'ın güneybatıdaki düzenlediği partilere benzemiyordu. Bu daha çok New York'un en tehlikeli saatinde, berduşların tercih ettiği pire dolu pansiyonlar ve karanlık sokaklarla ilgiliydi. **Burroughs Jr.** birden çok kez hapsi boyladı ve babasının arkadaşı **Allen Ginsberg**'in büyüklüğü ve cömertliği olmasaydı orada gürümeye bırakılacağını her zaman ifade etti.

Burroughs Jr.'ın tarzıyla babasının arasında benzer noktalar vardır. Küçümseyici ifadelerden tutun da:

"O ve Vinnie, bir de öbür kıvrak, asiti küçük çocuğun bacağına şarıl şarıl döktüler ve oğlan tekrar yürüyemedi. Tıp bilimlerinin şu günlerde müthiş adımlar attığını kimselere söyleyemezsin."

yoksunlukta peyda olan o korkutucu görüntülere kadar:

"Harbiden, sisin içindeki gökdelenler adeta canavar kobra yılanları gibi sağa sola kıvrıldı"

Birçok yönden "Speed" romanı, babasının çalışmalarından ziyade, "Otomatik Portakal"ın genç anlatıcısı Alex DeLarge'ı anımsatıyor. "Otomatik Portakal"da olduğu gibi; alaycı bir öfkeye sahip oldukça akıcı cümleler, derinlemesine düşüncelerden daha fazla olaylar ve reaksiyonlara yer veriyor, bununla birlikte gençliğine karışan uyarıcı ilaçlar, anlatıcının bizim daha fazla zamanımızı almasına ve lafı dolandırmasına müsade etmiyor. Burroughs Jr.'un 'durma'ktan yoksun acizlik korkusu rahatlıkla görülebiliyor.

"O kadar uzun süredir kafam hızlı gidiyordu ki, kendime dikkat etmemekten ciddi anlamda bıkmıştım"

"Speed" romanı Burgess'i çağrıştırırken, William Burroughs Jr.'ın yazdığı ikinci roman olan **"Kentucky Ham"** daha çok Ken Kesey'nin "One Flew Over the Cuckoo's Nest" romanını anımsatıyor. Billy'nin madde bağımlılığı sonunda onu tutuklatmış ve Kentucky'de bir rehabilitasyon merkezine mahkum olarak göndermişti. Hastanenin kurallarına katlanmasının ardından, mahkum çalışma programı izniyle Alaska'ya seyahat etti. Bu ıssız, çorak ve soğuk toprakların leşliğiyle "Speed'de anlatılan gecekondu mahallelerinin konforu hemen hemen eşittir.

Müptezellerle irtibatı koparması ve ilk romanındaki şehir hayatı Burrough Jr'ı daha da kendi içine yönelmesini sağladı. Böylelikle işleri daha gözlemci ve kaliteli bir hâl aldı. Bize tutuklu karakterleri takdim etti- ki çoğu kafadan kontak ve yıllarca orda hapis yatmış insanlardır. Billy onları resmetti: gazete okuyuşlarını, manitaları kesişlerini ve erken tahliye için planlar yapışlarını... Kitabın sonlarına doğru Alaska'ya gönderildiği kısımda, eseri günlük formatına dönüşüyor ve olayları kronolojik olarak yazıyordu.

Ayrıca **"Kentucky Ham"**de, babası(genellikle Bill ya da 'Yaşlı Adam' diye geçiyor), karakterlerden biri olarak karşımıza çıkıyor. Kalkıp Londra'dan gelmesi, yıllar sonra oğlunu görmesi, yargılandığı davada ona destek olması, oğluyla Florida'da görüşmesi, Tanca'da yaşadıkları anılar gibi kısımlar romanda kendine yer buluyor. Finalde, coşkulu şekilde uyuşturuların serbest bırakılmasını savunarak, babasıyla aynı fikri paylaşıyor. Özgürce yaşayan bağımlıların dünyası ve her daim var olan paranoya, anlatıcımızı dünyayı farklı bir renkte görmesini sağlıyor.

Burroughs Jr. saplandığı sokak ve uyuşturucu yaşamından bir çıkış yolu bulabildi bulabilmesine ama malesef ki bağımlılığı onun 'tam zamanlı bir yazar' olmasına mücadele etmedi. Uyuşturuculardan alkole geçiş yapmasıyla karaciğerini patates etti. Yetenekli bir doktor ve bağışlanan bir karaciğer sayesinde tesadüfen hayatta kaldı. O sırada üçüncü romanı **"Prakriti Junction"** üzerine çalışıyordu. Ama o romanı hiç bir zaman bitiremeyecekti. Çünkü içkiyi kesememiş ve ilaçlarını almayı bırakmıştı. Florida'da 1981 yılında, 33 yaşındayken bu dünyadan göçtüğünde, sevdiklerinden uzaklaşmıştı.

Belki de Burroughs Jr. annesinin ölümünden sonra babasının yüzünde görünen o ruh halinden hiç bir zaman kurtulamadı:

"Yıllarca, bana hissettirdiği acıdan daha ağır bir şey hissettim; kurşun gibi, barut ve erimiş bakır kokusu. Burroughs Laneti."

İşte bu lanet onun hayatını aldı. Ama aynı zamanda derin çukurlardan bizlere raporlar göndermesini, kaliteli anılarını kağıda dökmesini ve Beat enerjisinin layık mirasçısı olmasını sağladı.

Bir Eşyanın Tekil Hali

biliyorsun yağmur yağmış olsaydı eğer
bu kadar ıslanmayacaktık yamaçta.
kuytundan tırmanıp çıkmanın vakti geldi artık
ve geçmişine kalbinden bir cümleyle bağlanmaman için
değiştirmelisin üzerinde ağrının iz bıraktığı aynayı.
dinle, o pergel ne kadar dolaşsa da etrafında asla
diğeriyle uç uca gelemeyecek ve bil
fotoğraflar aslını asla yansıtmayacak hiçbir kağıtta

omzunda bir kuş yuvası var
omzunda o kuş yuvası boşlukla dahi
doldurulamayacak.

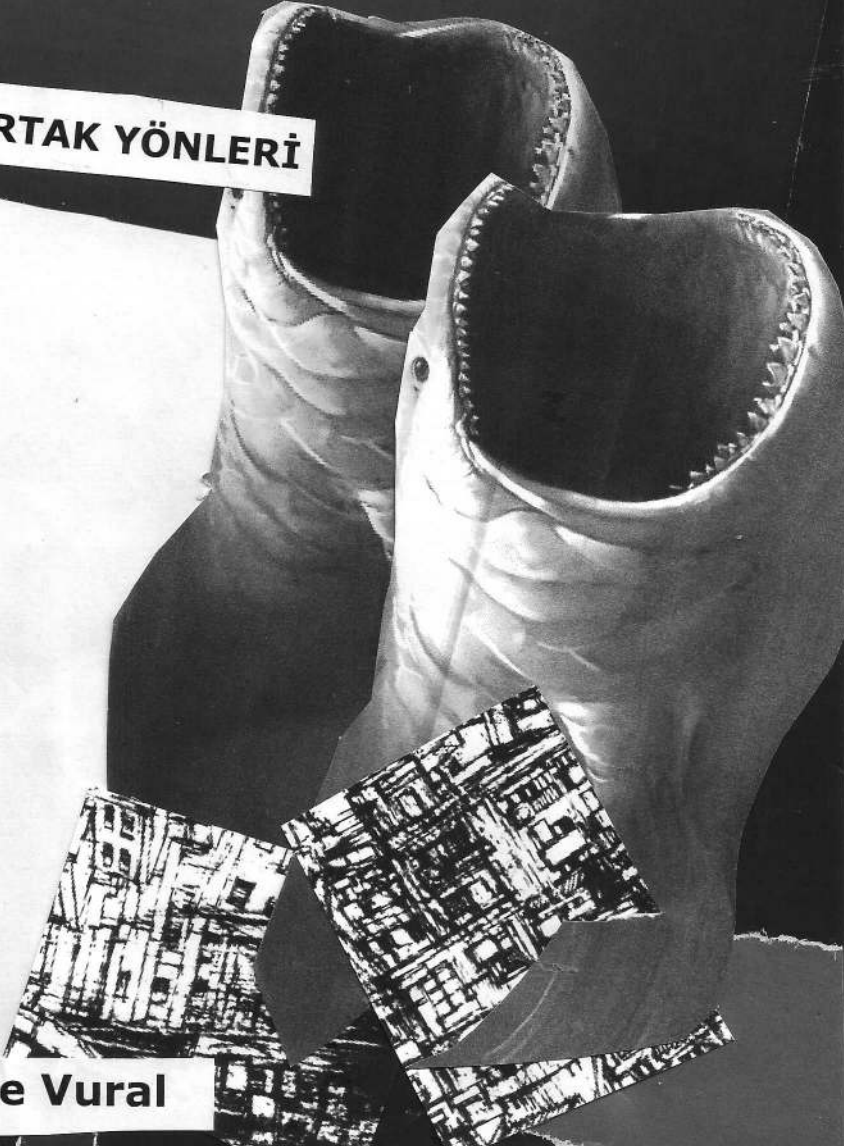
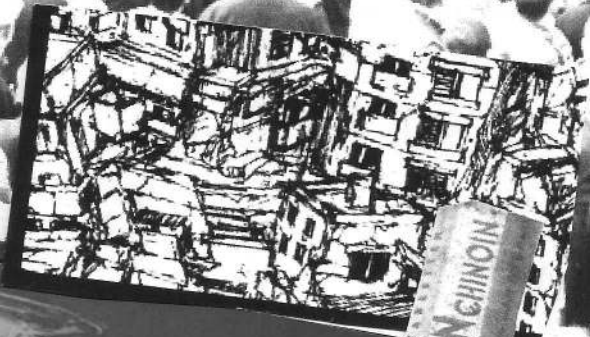
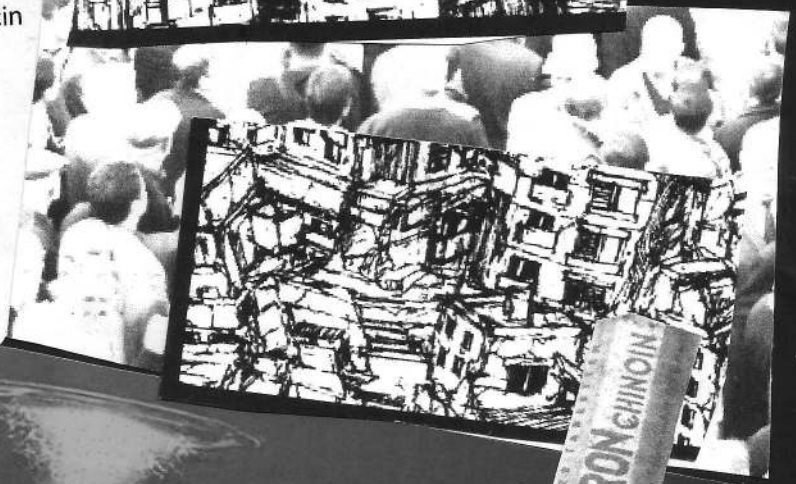
Erdal Erdem

TRUMP İLE ESKİ SEVGİLİMİN ORTAK YÖNLERİ

üzüldükten sonra trake hızında yatıştım
bana güzel şeyler de söyledi
dev bir abaküs kılığında günleri sayarak
sempatik sinirlerini bozan
fonetik kamburuna bir şiirin, yaslan
günler ancak böyle geçebilir makineden
B12 eksikliğinden, telaştan

comrade?
bununla nasıl başa çıkarsın
mp3'le mi, nükleer ecel
kinetik kedi kokusunu havaya kaldırmak
için başımı iki salak elimin arasına almak
için, endorfin salgılasam bilirdim
yani tüm bu ortadoğu filan, dayan
temposuna akustik postal seslerinin
eskiden yalnız uyanır ve soluma uyurdum
sağ baştan sayarak günleri
astrolog da seni biliyor
cern'de seni
tüm dünyayla patlatmanın bir yolunu
bir fikirleri var, biliyorlar
sovyet rusya bana doğru dağılıyormuş gibi

Merve Vural

ÇALINTI

Gerçek! Boyumu aş
Olağanüstümde dur ve bilinmeyenin uçurumundan atla
Bakakalma!
Ölümsüzleştir sözcükleri isteğim bu
Yoksullaştır ve aç bırak ve bir kenara savur
Kemiklerini kır ve bunu kulaklarda yankılat

Yok et! Yok!
Ölü hayvanlar çınlıyor
Tüketim eğiliminiz mi var bilinçdışınızda?
Bağımsızlığınız mı yoksa? Al rengiyle.
Var edilemez yanlış ve doğrularınız yüzünden dalavereler
Kendi olamayışlarınız ölümlü tutsaklığınız kafatasınızın içinde

Egemenliğinize karşı geleceğim
Gölgemin belirsizliği kışkırtacak
Yetemeyecek ağaç gölgeleri, sırf o yüzden
Sırf o yüzden kayıtsız kalamayacağım -belki de

Bitmeyeceğine inanan sonsuzluğun yolcularına suikast
Ve yerle bir olan zihin akıyor zift gibi asfaltın üzerinden lağırna
Rüyanın içinden, gerçeğin dışına

Sessizliği içine çek ve yerin dibine gir
Kesintisiz parçalanarak kendinden uzağa dağıl
Var oluşunun yeniden doğuşunu bekle
Anlam aramayı kül tablasına bırak
Baygınlık hali
Açlıktan ya da sevişmekten
Acı çekebilir olmaktan mıdır tüm suçu kabul edebilmem.

HIRSIZ

TESTA

Hazzın kulunçlarında muhafaza ettiğin eriyik haldeki kinsel organ
Nizam-ı aleme sebepsiz bir sonuç bağışlar / ayazdan değil
yalnızlıktan koruyamayacak çekirdeğini

altında ezildiğin cinsel yorgan

Mahalleli camlara çıkacak / pençesinde apatinin kavruk kıvrak töz
Hatırlanmayacaksın.

Suhan Lalettayin

İHMALKAR

Siyahh kafasında fil besliyordu

Morrr göğsünde serçe

Onlar on düğüme bir iğne sokamazken açıktan

Fil de serçe de gebermişti açıktan

Suhan Lalettayin

KOLEKSİYON

sevdiğin filmlerden bir kuşu inkar et ve öldür onu.
uzay boşluğuna katlanmamız için hiçbir sebep
kalmamalı böylece ortada.
dingin suları ortadan ikiye ayır
toprağına küskün atlar gibi
sür, sür, sür
ortanca çiçeklerin etrafında kirli
bedenine ait beklentilerini tekrar senden
- aslında hiçliğe gebe sayılır o -
olana kadar özüt bilgin rahmine.

eline bulaşmalı güz.
sönük sözlerin etrafından bedenine ulaşır
ritmik sarsıntılarla inşa edilen köprü
esnemeli.
zamanın kalmayacak çünkü denizde boğulmaya ve
düşlerden yapılma desenli perilerin yataklarında soyunmaya,
kestirmeye yolunu,
vücut sıvılarına aşık bir terzinin, parlak saçlarıyla
ürperen oğlunu beslemek için- zamanın kalmayacak

ılık yüzlü adımlar atmalısın.
şehir tabelalarının üzerinde yazan rakamlar- hüznlerin
sararmış bedeninde oynadığın oyunun seyirci sayısıyla yarışırken
seni öldürmem için,
-bir mezarlıkta ya da bir mevsimde ne fark eder-
ruhunun görüşüne kapalı seslerin ve imgelerininle
bana yalanlar söyleyeceksin.

ikimizde öğrendik bu suçu kabullenmeyi
özgür olduğunu zannederken, kör gözlerini tüm insanlığın karbon temalı nefesiyle
açmaya çalışan küskün şeyin
sesini kestiğimizi.
yattığımız yer, bu ve buna benzer bütün yolculuklara meyilli.
şimdi-
konuşmak için zaman dilimlerine böldüğüm nefesimi
sevdiğin filmlerden bir kuşa inkar et ve öldür onu

bu mevsimde
bu mezarlıkta
ne fark eder?

Ayberk Bayraktaroğlu

Efe Elmastaş

yakala
yanya
kalaya
nayak
alayan
yakala
yanay
akalay
anyak
alayan
agene
enson
galip
DaDa
DaDa

Ekin Deniz Kaya

GEORGES PEREC (1936 – 1982)

Fransız edebiyatçı ve sosyologun bütün hayatı Paris'te geçti. II. Dünya savaşı babasını, Auschwitz kampında annesini kaybetti. Akrabaları tarafından büyütüldü. Yirmiye yakın kitap yazdı. 1969'da yayınlanan *La Disparition* (Kayboluş) adlı romanını hiç *E* harfi kullanmadan yazdı.

Bazı kitapları: 1975, *W ou le Souvenir d'enfance* (W ya da Bir Çocukluk Hatırası)

1967, *Un Homme Qui Dort* (Uyuyan Adam)

1969, *La Disparition* (Kayboluş)

1978, *La Vie mode d'emploi* (Yaşam Kullanma Kılavuzu)

İşbu aşağıdaki röportaj, 1980 tarihinde *Jeux et Stratégie* (Oyunlar ve Strateji) isimli dergide yayımlanmıştır.

(çeviri: Meltem Canaslan)

Siz neler oynuyorsunuz?

Tercih ettiğim, en çok oynadığım oyunlar, dil oyunları. En basitleri çapraz bulmacalar, sonra OuLiPo'da* yaptığımız tüm oyunlar: bir kaç harfi eksiltilip, tekrar ekliyoruz, onları belli bir sıraya koyup, kendimizi öyle ya da böyle bir dönüşüme zorluyoruz, falan filan.

Bence bütün bunlar, "biçimleri düzenlemek" anlamında, oldukça geniş bir alanın parçası, ve bunun en temel modeli yapboz olurdu. Yapboz en nihayetinde en sevdiğim oyun, söylemek istediğim, mükemmel bir oyun. Örneğin yapbozun sevdiğim özel bir şekli tangramdır; size verilmiş olan modelleri, 7 basit geometrik figür ile farklı şekillerde birleştirerek oluşturmak zorundasınız. Bu çok, çok zor bir oyun. Farkettiyseniz sadece tek başına oynanan oyunlardan bahsettim... Her ne kadar, bir şekilde dil oyunları hayali bir ortağı, örneğin kelime bulmacalarını çözecek ya da harf oyunlarına dayalı bir metni okuyacak bir ortağı içerebilse de.

«Yaşam Kullanma Kılavuzu»(*La vie mode d'emploi*) dışında alfabeler ya da edebi bir yapboz yaratabilir miyiz?

Tabi ki evet, anagram bu. Rastgele harfler alıyoruz, mesela Esartinuloc(Fransızca'da en çok kullanılan harfler), sonra, yeni bir kelime elde etmek için onları birleştiriyoruz. Arayıp bulduk; ULCÉRATIONS(ülserleşme). Aynı harflerle birkaç kez yeniden başlayabilirsiniz. Esartinuloc durumunda ise bu olmaz, ülserleşme tek, en azından ben öyle inanıyorum.

Peki bu harf ve dil oyunları biraz sınırlı değil mi? Tabi ki çok fazla anagram yapabilirsiniz ama sonuç olarak her zaman aynı tip zevki verir, öyle değil mi?

Aslında bu oyunları aynı türün farklı çeşitleri olarak görüyorum. Kendime, sesli harflerin kendi alfabetik sırasında olduğu bir metin yazacağım diyorum ; a,e,i,o,u,a,e,i,o,u... Bu beni bir forma sokan beni temizleyen bir yol. Kendi içinde, tek başına bir zorlama, bu asla size bir metin vermez, ama bir bilmece verir. Benim için bu ayrıca, işimin odak noktalarından biri olan dil oyunlarının dünyasına girmek için bir yol.

Çapraz bulmaca aynı tür alıştırmaları oluşturuyor mu?

Tam olarak değil. Çapraz bulmacalar bilfiil oldukça otomatik bir aktivite. Ancak tanımlamaları aramak, bu çok farklı bir şey. Semantik bir oyuna dönüşüyor. Aslında yapbozdakiyle biraz aynı.

Çözüm, sen onu bulduğun zaman, apaçık görünür. Aslında önceden bir parçanın diğeriyle nasıl iç içe geçtiğini ayırt etmek zorundasın, bu genellikle hiç de açık değildir. Çapraz bulmacanın tanımlamalarıyla analog bir fenomen yaratmayı başarmak zorundasın. Çok basit bir örnek vereceğim: şu tanımlama; "çinko ve top arasında". İlgüdüsel olarak bir uçak, sıcak hava balonu ya da pekala bir hava gemisi türü ya da bir zeplin olduğu düşünülecektir. Oysa bu bar masası (çinko için) ve bardak (balon için)ve bulunan kelime bardak altlığı oluyor. Bana muazzam gelen bir diğer tanımlama Robert Scipion'un; "du vieux avec du neuf"(Fransızca'da "vieux" kelimesi "yaşlı" ve "eski" anlamına; "neuf" kelimesi "yeni" ve "dokuz" anlamına gelir. "Yeni ihtiyar", "yeni değerinde eski" veya "dokuzlu

ihtiyar" olarak çevrilebilir.) Cevap "doksanlık" olacaktır. Buna karşılık, bana tanıdık gelmeyen bir oyun kategorisi var; solitaire gibi mantık oyunları mesela.

Diğer rekabet oyunlarını oynar mısınız?

Bazen briç oynuyorum ama çok kötü. Briçte sevdiğim birkaç şey var, ikili sistem gibi. Önce konuşma (deklarasyon) sonra kart(yer) oyunu, çok basit bir koddan oluşturulmuş bir tür itilaf. Çünkü sonunda çok az şey söylenebiliyor. Konuşma bölümünde görülen varyasyonlar çok ilginç. Yine de, şans unsuru var. Ama en nihayetinde çok iyi oynayamıyorum. Rekabet oyunlarında çok iyi olduğumu düşünmüyorum. Pokeri nadir olarak oynuyorum. Başka hangileri vardı?

Harf oyunlarında büyük gelişme kaydetmiş bir tanesi var, Scrabble. Scrabble'da iyi misiniz?

Hayır, pek değil. Tuhaf, hep iyi olacağımı hissediyorum, böyle anagram bir alışkanlığım var ama öyle olmuyor.

Hiç turnuvaya katılmayı denediniz mi?

Hayır, hayır zaten ayrıca kazanmak için şansımın olduğunu düşünmüyorum çünkü gözümün önünde 7 tane harften sadece tek bir kelime oluşturabilmeyi biraz kısıtlayıcı buluyorum, aşmak istiyorum; bir kelime sonra, bir diğerinin başlangıcı ve bunun üzerinden atlamak. Seri sistemleri düzenlemek. Bunun yerine, bütün kelimeleri tanıyan, onları uzun zaman önce saptamış, metodolojik olarak dağarcıklarına uygulayan insanlarla karşılaşıyorum. Demek istediğim, Scrabble çok da yaratıcı bir oyun değil. Kelimeleri kırmızı yıldızların üstüne ya da 3 katı puan kazanabileceğin yerlere getirmek zorundasın. Scrabble oyununda benim şey daha çok ilgimi çekiyor, mesela yatay olarak anlamlı 4 harfli bir kelime oluşturup dikey olarak yan yana 4 kelime yerleştirmek. Bu tarz bir şey başarabilmek daha güzel.

Aslında Scrabble 'ı tek başınıza oynamayı seviyorsunuz!

Evet ama tek başıma oynarken, kendime 11 harf verip 4 yüz satır oluşturmayı tercih ediyorum. Ya da palindrom yapmayı. İlham kısmı çok güçlü. Bu aklıma kimsenin bilmediği bir oyunu getiriyor. François Flahaut adında bir arkadaşım var. Geçenlerde, belki de piyasaya süreceği ve yaratıcılığa teşvik eden bir oyun icat etti. Oyuncular üzerlerinde cümleler yazılı olan kartlara sahipler. Amaç bu cümlelerden, onları birbirine bağlayacak bir hikâye uydurarak iki tanesine sahip olmak. Oldukça acayip.

Bu da bize oyun ve edebi yaratıcılık arasındaki ilişkiye maharetle geçme olanağı verir...

Yazmak, benim için, sözlük kelimelerini yeniden düzenlemenin belli bir yoludur. Ya da çoktan okunmuş kitaplar. Gördüğünüz gibi oldukça sıradan.

O kadar da değil: gençlerin çoğu dünyanın çehresini değiştirmek için yazıyor...

Hayır, bu, bu, programın başka bir parçası! Başlangıçta, yazmak bu nedenle bir bütünün karşısında belli bir mevcudiyeti ortaya koyar. Bir kataloğun, bir derlemin. Unsurların belli bir sayısı vardır ve biz onlarla bir şeyler oluşturmak zorundayız. Bunu kapsayan ilk iş, tekrar bölümlleme, tekrar düzenleme ve nitekim elverişlilik. Yani birisi sabit biçimlerden, belirli örneklerden, önceden kurulu düzenlerden hoşnut olmayabilir.

İsterseniz şöyle diyelim: " Gönülümün akan aşkla ölüyorum. Güzel Markiz, gözlerinizden." (Kibarlık Budalası'ndan bir cümle. Molière kitapta cümleyi kelimelerin sıralarını değiştirerek tekrar eder). Bu edebiyatın başlangıcıdır. Çok iyi bir sonuç değil, ama yöntem aynıdır. Mösyö Jourdain cümlesinin şiirsel gücünün, anlamı aynı kalırken, kelimelerin sırasıyla değiştiğini anladığında, edebiyatı keşfetti. Ve bu tutumu elde etmek için kitapta kullanılabilir ilk yöntemin oyun olduğuna inanıyorum. Bence, bu oynamayı sevdiğim şey ve yazmayı sevdiğim şeyle alakalı. "Yaşam Kullanma Kılavuzu" yapboz fikrinden çıktı.

Yapboz, yapbozlar üreten bir adamı dünyaya getiriyor. Ve kitap, parçaları bir yapbozun parçaları gibi kurulmuş bir ev misali oluşturulmuştur. Ve tüm bunlar birçok hikâye anlatan bir makine yayımlamak maksadıyla düzenlendi.

Güzel. Bugün bunu gayet iyi biliyoruz. Ama hepsinde aynı mı? “Şeyler” de, “Pırpır” da “W” de oyunun parçası olan şey nedir?

“Şeyler”de o kadar da belirgin değil. Çünkü dönem benim için o kadar belirgin değil. Yine de, “Şeyler” iki metin etrafında oluşturulan bir kitap: bütün alıntı oyunlarında görünen “Duygusal Eğitim”den alıntılar ve kadın dergilerinden alıntılar: Elle, Madame Express, vesaire. Demek istemeye çalıştığım şey, dedikleri gibi, tüketim toplumunun karşısında kişisel bir durum, bu metin(Şeyler) Roland Barthes’ın eğitimliği aracılığıyla geliştirildi, yani eleştirel bir niyetle, Mitolojiler kitabında olduğu gibi. Ama oyun açısından, hala oldukça gayri resmî.

Hep aynı tarzda “oyun” var... tesviyeciler anlamında.

Ah, evet, dengesizlik: ama bu benim için çok önemli, bu kavram. Buna sürekli denk geliriz, ayrıca: bir yapboz ya da tangram bulmacasını çözmeye çalışırken, gördüğümüz ve görmemiz gereken şeyler arasında bir kayma olması gerekir. “Pır pır” da bu çok daha anlaşılır, tamamen klasik retorik figürler üzerine bir oyun var.

Başka bir alan, mantık ve harfleri karşılaştırırsanız, kriptografiye erişirsiniz. Bununla ilgileniyor musunuz?

Evet, ilgiliyim, ama tamamen saptırılmış bir şekilde. Mesela, anahtarları bir şifre olan kodlar, onları nasıl çözeceğimi hiç bilmiyorum. Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ama çoğu kriptografik bulmaca harflerin sıklık kuralını kullanarak çözülür. Bu da bana yazma fikrini veren şeylerden birisi. “Kayboluş”. “e” harfi en sık kullanılan harf. Onu kaldırdık ve eğer onu şifreleseydik muhtemelen alışıldık yöntemlerle deşifre edilmesi çok zor olacak bir metin elde ettik.

Oraya buraya E’ler serpiştirseydiniz daha zor olurdu! Sayı oyunları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Yanii, hiç iyi değilim... Dokuza bölme işlemleri dışında. Bir sayı 9’a bölündüğünde, rakamların toplamı 9’un katı olup olmadığı kontrol etmekle geçiyor zamanım ve bu bana her zaman zevk veriyor. Aynı şekilde, 9’un bütün katları 9’un bir diğer katının anagramıdır. Sayılarda beni büyüleyen bir şey var. Öğrenmek istediğim bir şey var, sanırım “numeroloji” deniyor; sayıların bütün özellikleri, asal sayılar, bölünebilirlik, vesaire.

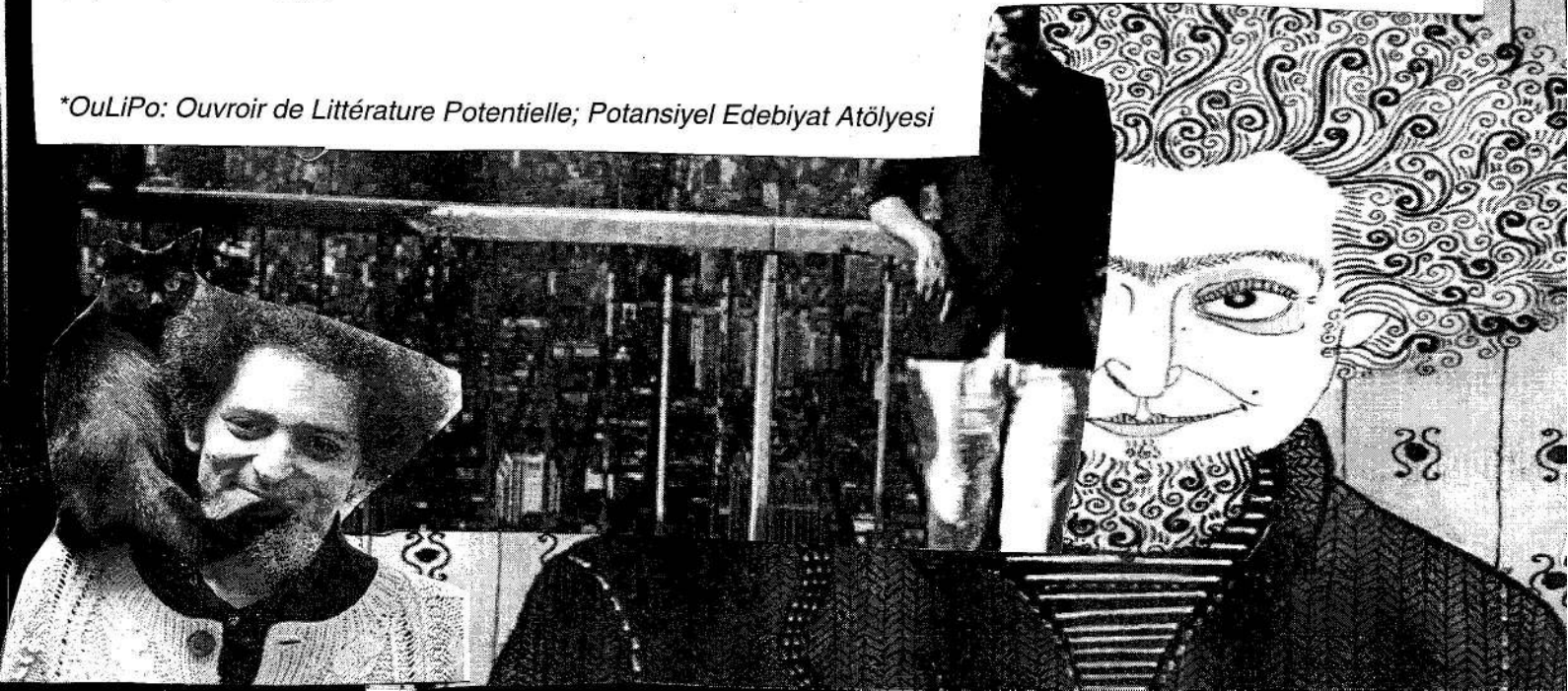
Ya mantık oyunları?

Mantık oyunları ile aram iyi değil.

Lewis Carroll’un muhteşem hikâyelerini sevmiyor musunuz?

Ah evet: kolay mantık, boole’ca oyunlar? Hayır, aslında, onları çözerken zorlanıyorum. Jacques Roubaud’u anlatan Rochefort’lu Kızlar hikayesinin anlaşılmasını güç buldum... Çözümü bana verildiğinde bile, çözüm yolunu bulamadım. Hiç benim alanım değil. Benim dünyam harfler ve kelimelerle sınırlı. Şu bir gerçek ki bu artık onu şaşırtmayan bir dünya.

**OuLiPo: Ouvroir de Littérature Potentielle; Potansiyel Edebiyat Atölyesi*

UYARILMIŞ TEKİNSİZ ANAHTAR DELİĞİ - (FILM LIST)

(27.02.2017/edit)

Bu garip başlıkta index'lediğimiz filmlerin daha eski kök sap'ları bulunmasa da, ağırlıklı olarak 80'li ve 90'lı yıllarda boy verdiğini, her filmin kendi şahsına münhasır, tuhaf ve tekinsiz evrenler içerdiğini söyleyebiliriz.

Bu filmlerin bazıları açıktan "kara film" kodlarına sahip olsalar da bu filmlerin hiç biri bir tür filmi (tarihsel, BK, polisiye vb vs) değildir. Böyle bir gruplandırmaya -bence- yol açmaları tekinsiz kavramına, yeni ve sapkın bir bakış getirmiş olmalarıdır. Bu bakışta röntgenci kadar teşhirci de öne çıkar ve özneliliğinin altını çizer.

Bu filmlerin hepsinde klasik moral değerlerin işlevsiz olduğu yeni gerçekliklerin silüetleri ve yeni psiko-patolojilerin robot resimleri hazır bulunur. Bu filmlerin tümü, bireysel ve toplumsal anlamda iğnin ve kötünün ötesindeki yeni bir dünyayı imler. Bir bakıma modernin bilinen ufkundan, yeni bir evreye geçişin tekinsizliğini buram buram barındırırlar ve tuhaf bir biçimde oyuncu bir yön taşırlar-karanlık bir taraftan. Bu belirsiz oyunlarda roller her an bir şekil değişmeye elverişlidir.

Bu listeye *Peeping Tom*(1961) ile başlayan ve ayrıcalıklı özelliği "snuff film" kültü üzerine çeşitlemeler yapan, röntgencilik filmlerini bilerek dahil etmedim(*Videodrome*, *Tesis*, *8mm*, *Strange Days*, *Sırp Filmi* gibi-gibi). Sanırım onlar farklı bir index için kafa yormayı hak ediyorlar.

Yine bu listeye bence Bilimkurgu janrı içinde tartışılması gereken Ballard'ın büyük romanından Cronenberg uyarlaması *Crash*'ı da bile isteye yer vermedim.

Son olarak bu 10 filmlik listeye, 2000'lerden üç güncel örnekte ekledim. Kuşkusuz başka filmlerde olabilir ama bunlar benim ilk aklıma düşenler.

Dileyen anahtar deliğinden uyarıcı deliliğe göz atabilir.

-Sex, lies and videotape (S.Soderberg/1989)

- The Player (R.Altman/1992)

- House of Games (D. Mamet/1987)

-Crimes of Passion (Ken Russell /1984)

-Blue Velvet (D. Lynch/1986)

-L'uomo che Guarda(Tinto Brass/1994)

-Boxing Helena (J. Lynch/1994)

-The Cook the Thief His Wife & Her Lover (P.Greenway/1995)

-Pola X(L. Crax/1999)

-Dead Rangers(D. Conenberg/1999)

-Snake of June(Shinya Tusukamoto/2003)

-The Duke of Burbondy(P.Strickland/2014)

-Elle(P. Verhoeven/2016)

-Bay Perşembe Film Club- erektesiir.blogspot.com

WRONG WAY, DARLIN'...

ithaf

ö l ü r e f l e k s

s e m i h y ı l d ı z

LETHE ş i i r